

Załącznik do uchwały nr 84/2016
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 21 stycznia 2016 r.

MPS INTERNATIONAL Sp. z o.o.
ul. Bohaterów Warszawy 30
75-211 Koszalin

WWRPO.VIII.3162.9.2011.ESt

DECYZJA
Nr WWRPO/6/W/2016

podjęta w dniu 21 stycznia 2016 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgierd Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Mieczkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Robert Grzywacz - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 j.t. ze zm.), art. 211 ust. 1 pkt 3, ust. 4, 4b w zw. z art. 145 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 ze zm.) w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. nr 157, poz. 1241 ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1392. j.t.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 j.t.)

po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta - MPS INTERNATIONAL LTD. Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Bohaterów Warszawy 30 w Koszalinie (obecnie MPS INTERNATIONAL Sp. z o.o. - na skutek połączenia spółki pod firmą MPS INTERNATIONAL LTD. Sp. z o.o. ze spółką MPS INTERNATIONAL Sp. z o.o.) - o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2015 z dnia 23 lutego 2015 r. orzekającą zwrot środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 z dnia 19 maja 2009 r. na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą” w łącznej wysokości 1 214 650,47 zł (słownie: jeden milion dwieście czternaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych 47/100) wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych

- utrzymuje się w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 23 lutego 2015 r. nr WWRPO/9/W/2015 w całości.

Uzasadnienie

W dniu 18 września 2008 r. MPS INTERNATIONAL LTD. Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Bohaterów Warszawy 30 w Koszalinie, w odpowiedzi na ogłoszony przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego pełniący na podstawie art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 06 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2014 r., poz. 1649 j.t. ze zm., dalej: u.z.p.p.r.) rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (zwanej dalej IZ RPO WZ) konkurs nr RPOWZ/1.1.2/2008/2 Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.2 „Inwestycje w małe i średnie przedsiębiorstwa”, złożył wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą”, któremu nadano nr RPOWZ/1.1.2/2008/130/K.

W ramach projektu przedstawionego do dofinansowania Beneficjent zakładał wdrożenie kolejnego (3) etapu zasadniczych zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o nowe produkty w postaci kosmetyki białej. Poczynione przez Beneficjenta plany obejmowały m.in. przebudowę części magazynu komponentów na magazyn wyrobów gotowych, przebudowę części magazynu komponentów na halę produkcyjną, przebudowę powierzchni odkładczej magazynu na halę produkcyjną, przebudowę magazynu wyrobów gotowych pod nowoczesny system regałowy oraz zakup maszyn, urządzeń i wartości niematerialnych i prawnych.

Zgodnie z zaleceniami Przewodnika dla Wnioskodawców Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 *Ocena oddziaływania na środowisko* (dalej: *Przewodnik*), który określa sposób postępowania podczas przygotowywania dokumentacji aplikacyjnej dotyczącej ochrony środowiska (załącznik nr 1 do Wytucznych dla Wnioskodawców obowiązujących dla konkursu nr RPOWZ/1.1.2/2008/2 dalej: *Wytuczne*), Wnioskodawcy przygotowując dokumentację aplikacyjną w ramach ww. konkursu byli zobowiązani do weryfikacji, czy planowane przedsięwzięcie:

- znajduje się w I czy w II aneksie do Dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (dalej: Dyrektywa Rady 85/337/EWG) (obecnie: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska (Dz.U.UE.L.2012.26.1 ze zm.)) lub nie jest w tej dyrektywie wymieniony,
- znajduje się w grupie I przedsięwzięć według prawa polskiego (tj. jest wymienione w § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. nr 257 poz. 2573 ze zm., dalej: Rozporządzenie RM z dnia 09 listopada 2004 r.),
- znajduje się w II grupie przedsięwzięć (jest wymienione w § 3 Rozporządzenia RM z 09 listopada 2004 r.),
- znajduje się poza ww. rozporządzeniem, ale jest wymienione w aneksie II do Dyrektywy Rady 85/337/EWG (tzw. przedsięwzięcie podprogowe),
- oddziałuje na obszar Natura 2000/potencjalny obszar Natura 2000, czyli znajduje się w grupie III.

Ponadto zgodnie z ww. *Przewodnikiem*, przedsięwzięcia niezaliczane do żadnej z ww. grup nazwane zostały jako należące do grupy IV.

Podmioty aplikujące o dofinansowanie miały obowiązek określić, do której z ww. grup kwalifikuje się planowane przez nich przedsięwzięcie. Z uwagi na przynależność do danej grupy, wnioskodawcy byli zobowiązani do przedstawienia dodatkowych dokumentów, m.in. związanych z procedurą oceny oddziaływania na środowisko, w tym decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

We wniosku o dofinansowanie nr RPOWZ/1.1.2/2008/130/K mając na uwadze zapisy ww. *Przewodnika*, MPS INTERNATIONAL LTD. Sp. z o.o. wskazała, iż dla planowanej inwestycji nie przeprowadzono postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko naturalne (pkt A.14 wniosku o

dofinansowanie). Powyższe uzasadniono (pkt A.14.1. wniosku o dofinansowanie) tym, iż zakres inwestycji objętej wnioskiem:

- nie znajduje się w I ani w II aneksie do Dyrektywy Rady 85/337/EWG,
- nie znajduje się w grupie I przedsięwzięć wg prawa polskiego (nie jest wymienione w § 2 Rozporządzenia RM z dnia 09 listopada 2004 r.),
- nie znajduje się w II grupie przedsięwzięć (nie jest wymienione w § 3 rozporządzenia RM z dnia 09 listopada 2004 r.),
- nie jest przedsięwzięciem podprogowym.

Dodatkowo Spółka wskazała, iż zidentyfikowano brak oddziaływania na obszary Natura 2000, co kwalifikuje inwestycję do grupy IV przedsięwzięć z punktu widzenia oddziaływania na środowisko naturalne.

Tym samym z uwagi na fakt, iż Spółka we wniosku o dofinansowanie projektu zaliczyła planowane przedsięwzięcie do grupy IV, nie przedstawiła żadnych dokumentów związanych z procedurą oceny oddziaływania na środowisko.

Po przeprowadzeniu przez IZ RPO WZ oceny formalnej złożonego przez Spółkę wniosku aplikacyjnego w ramach konkursu RPOWZ/1.1.2/2008/2, a następnie dokonaniu oceny środowiskowej, ekonomicznej – finansowej i merytorycznej – technicznej projektu przez Komisję Oceniającą Projekty, uchwałą Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 254/09, z dnia 03 marca 2009 r. Wnioskodawcy przyznano dofinansowanie na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą” w łącznej wysokości 2 000 000,00 zł ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: EFRR) oraz ze środków budżetu państwa.

W konsekwencji powyższego w dniu 19 maja 2009 r. Beneficjent zawarł z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym rolę IZ RPO WZ, umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 na realizację ww. projektu. Dodatkowo pomiędzy Beneficjentem a IZ RPO WZ został zawarty aneks do umowy nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-01 z dnia 04 listopada 2009 r.

W trakcie realizacji przez Beneficjenta ww. projektu IZ RPO WZ powzięła wątpliwości, co do prawidłowości zakwalifikowania przez Beneficjenta, na etapie wnioskowania o dofinansowanie, planowanego przedsięwzięcia do grupy IV. Po dokonaniu szczegółowej weryfikacji IZ RPO WZ, mając na uwadze, iż dotyczyło ono instalacji do wytwarzania produktów użytkowych przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych, uznała, że należało je zaliczyć do grupy II, a więc przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Mając na uwadze powyższe IZ RPO WZ stwierdziła, iż powinnością Spółki przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia było uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Wskazała bowiem należy, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. nr 25 poz. 150 ze zm., dalej: u.p.o.ś.), realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Tym samym Beneficjent poprzez brak uzyskania ww. decyzji, realizował przedsięwzięcie bezprawnie, bowiem nie zostały spełnione wymogi wskazane w u.p.o.ś.

Z uwagi na fakt wystąpienia przesłanek do rozwiązania z Beneficjentem umowy o dofinansowanie określonych w § 18 ust. 1 pkt 2 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym IZ RPO WZ może rozwiązać umowę o dofinansowanie bez wypowiedzenia jeżeli Beneficjent zaprzestął realizacji projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu, uchwałą nr 1144/11 z dnia 19 lipca 2011 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego zdecydował o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą”.

Jednocześnie z uwagi na fakt, iż środki otrzymane na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 zostały pobrane przez Beneficjenta nienależnie, IZ RPO WZ pismem z dnia 04 sierpnia 2011 r., znak: WWRPO.II.3461-5.(1.1.2/2008/130)/05/11 informując Beneficjenta o podjęciu przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie projektu, wezwała go do zwrotu środków w łącznej kwocie 1 214 650,47 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

Z uwagi na bezskuteczny upływ terminu wskazanego w ww. wezwaniu z dnia 23 sierpnia 2011 r. wobec Beneficjenta wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków otrzymanych w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień i zastrzeżeń w sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, w dniu 25 listopada 2011 r. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął decyzję administracyjną nr 5/W/2011 zobowiązującą Spółkę do zwrotu całości dofinansowania, tj. kwoty 1 214 650,47 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent nie zgadzając się z ww. rozstrzygnięciem pismem z dnia 16 grudnia 2011 r. zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nadto należy wskazać, iż w dniach 15 grudnia 2011 r. i 28 grudnia 2011 r. Beneficjent zwrócił w całości wymagane środki wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, jednocześnie zastrzegając możliwość dochodzenia ich zwrotu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 17 lutego 2012 r. podjął decyzję administracyjną nr 9/W/2012, utrzymującą w całości w mocy decyzję administracyjną Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego nr 5/W/2011 z dnia 25 listopada 2011 r.

Pismem z dnia 21 marca 2012 r. Beneficjent wniósł za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Szczecinie skargę na decyzję Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 9/W/2012 z dnia 17 lutego 2012 r. Po rozpatrzeniu skargi Beneficjenta, WSA w Szczecinie wyrokiem z dnia 18 października 2012 r. (sygn. akt...), skargę oddalił.

Z uwagi na powyższe Beneficjent złożył od ww. wyroku skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA). Po rozpoznaniu skargi kasacyjnej, NSA wyrokiem z dnia 25 marca 2014 r. (sygn. akt...) uchylił zaskarżony wyrok WSA w Szczecinie z dnia 18 października 2012 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania WSA w Szczecinie.

WSA w Szczecinie po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 03 września 2014 r. (sygn. akt...) uchylił decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 9/W/2012 z dnia 17 lutego 2012 r. i poprzedzając ją decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 5/W/2011 z dnia 25 listopada 2011 r. wskazując, iż IZ RPO WZ ponownie rozpoznając sprawę dokona oceny co do podstawy zwrotu dofinansowania z uwzględnieniem uwag co do sposobu liczenia odsetek, a następnie rozstrzygnie sprawę co do jej meritum, uwzględniając przy tym również pozostałe rozważania wskazane przez NSA, w tym dotyczące zależności decyzji w przedmiocie zwrotu od stwierdzenia nieprawidłowości zdefiniowanej w prawie unijnym oraz faktu, iż w niniejszej sprawie ta sama okoliczność faktyczna nie może stanowić o zaistnieniu równocześnie dwóch przesłanek zwrotu środków określonych w ustawie o finansach publicznych.

W dniu 28 listopada 2014 r. do IZ RPO WZ wpłynął odpis ww. wyroku (sygn. akt...) oraz akta administracyjne. A zatem od daty wpływu ww. akt IZ RPO WZ podjęła czynności mające na celu przeprowadzenie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji administracyjnej w sprawie.

Mając na uwadze zalecenia wskazane w wyroku WSA w Szczecinie z dnia 03 września 2014 r. (sygn. akt...) w toku prowadzonego postępowania administracyjnego IZ RPO WZ przeanalizowała całokształt materiału zgromadzonego w sprawie, w związku z czym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego podjął w dniu 23 lutego 2015 r. decyzję nr WWRPO/9/W/2015 orzekającą od Beneficjenta zwrot środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą” w łącznej kwocie należności głównej 1 214 650,47 zł wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych, ze wskazaniem nowego terminu, od którego należy liczyć odsetki od należności w części dotyczącej budżetu państwa.

Beneficjent korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 211 ust. 4b ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r., nr 249, poz. 2104 ze zm., dalej: u.f.p.), pismem z dnia 09 marca 2015 r. (doręczonym IZ RPO WZ dnia 10 marca 2015 r.) wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną nr WWRPO/9/W/2015 z dnia 23 lutego 2015 r. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a w szczególności naruszenie art. 7, 10, 75, 76, 77, 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez naruszenie zasady praworządnego działania organów, uniemożliwienie faktycznego

- czynnego udziału w sprawie, pominięcie dokumentów urzędowych, nierozpatrzenie pełnego materiału dowodowego i pominięcie przy rozstrzygnięciu wielu istotnych dowodów co doprowadziło do orzekania na podstawie wybiórczo wybranego materiału dowodowego;
- 2) naruszenie art. 170 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi poprzez pominięcie wskazań orzeczeń sądów administracyjnych wydanych w niniejszej sprawie przez organ;
 - 3) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że zaszła nieprawidłowość w rozumieniu art. 2 Rozporządzenia nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r.;
 - 4) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez uznanie, że doszło do nienależnego pobrania środków w rozumieniu art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. poprzez uznanie, że środki zostały pobrane nienależnie;
 - 5) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie art. 145 ust. 5 pkt 2 u.f.p. i błędne naliczenie odsetek jak i ustalenie błędnej daty nieprawidłowego ustalenia środków;
 - 6) wydanie decyzji administracyjnej w sprawie, która może być rozpatrywana tylko na podstawie przepisów prawa cywilnego, a nie publicznego.

Nadto Strona wniosła o:

- przeprowadzenie dowodu z zeznań Pana Ł. B na okoliczność braku możliwości kontaktu w dniu 16 lutego 2015 r. z Panią A Ł. wskazaną w zawiadomieniu o możliwości zapoznania się z aktami jako osobą, z którą przed zapoznaniem się z aktami należy się skontaktować, o ile podane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy okoliczności okażą się niewystraszające dla ich uznania;
- wyznaczenie stronie terminu do zapoznania się z aktami przed wydaniem decyzji wskutek wniesienia pisma z dnia 09 marca 2015 r.

Uzasadniając powyższe zarzuty Strona wskazała, iż WSA w Szczecinie w orzeczeniu w sprawie I SA/Sz 707/14 w ślad za poglądem wyrażonym w wyroku NSA z dnia 25 marca 2014 r. (sygn. akt...) określił kierunki prowadzenia sprawy, a także wyraził pogląd co do stanu prawnego sprawy. Przede wszystkim wskazano na konieczność zbadania wystąpienia nieprawidłowości w rozumieniu prawa unijnego jako podstawy do wydania decyzji jak i uznano, że koniecznym jest zastosowanie się organu przy naliczaniu odsetek do uzasadnienia orzeczeń. Strona podkreśliła, iż w uzasadnieniach wskazano także, że nie może być tak, aby jedna okoliczność (brak decyzji środowiskowej) była zarówno podstawą do stwierdzenia wykorzystania środków z naruszeniem procedur jak i nienależnego pobrania środków, a możliwość zastosowania u.f.p. zachodzi tylko w sytuacji stwierdzenia nieprawidłowości w rozumieniu prawa unijnego (pkt 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Zdaniem Strony organ winien był przeprowadzić postępowanie na okoliczność stwierdzenia lub nie nieprawidłowości w rozumieniu prawa unijnego. Spółka wskazała, iż przedmiotowa sprawa była już badana przez organ administracji powołany do badania prawidłowości wykorzystania środków unijnych przez wyspecjalizowany departament MF-R Ministerstwa Finansów. W piśmie dyrektora Wydziału Zarządzania Regionalnym Programem Operacyjnym (obecnie Wydział Zarządzania Strategicznego - przypis własny) z dnia 17 stycznia 2012 r. wprost wskazano, iż „IZ RPO WZ wprowadziła do systemu IMS raport kwartalny za II kwartał 2011 r. pod nr RPZP.2011.Z16.4. Jednak w systemie pojawiła się informacja, że opisana nieprawidłowość nie wyczerpuje wszystkich warunków definicji nieprawidłowości. Z opisu nieprawidłowości wynika, że do naruszenia doszło w wyniku działania lub zaniechania instytucji, a nie podmiotu gospodarczego. Jednocześnie informuję, iż IZ RPO WZ nie odwoła i nie będzie się odwoływać od decyzji MF-R o odrzuceniu raportu, tym samym opisany w raporcie przypadek nie jest kwalifikowalny jako nieprawidłowość w rozumieniu definicji Rozporządzenia 1083/2006, lecz jako błąd systemowy”. Nawiązując do powyższego Beneficjent wskazał, iż w obecnym postępowaniu (podobnie jak w poprzednim) pominięto całkowicie stanowisko MF-R wyrażone jeszcze w 2012 r. W żadnej części uzasadnienia decyzji nie ma odniesienia do stanowiska MF-R. Przy próbie uzasadniania wystąpienia nieprawidłowości w świetle prawa unijnego nie ma żadnej polemiki z tym stanowiskiem (pkt 2 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Dalej Strona wskazała, iż pominięto nie tylko stanowisko MF-R, ale i własne dotyczące nieodwołania się od oceny poczynionej przez MF-R. Przyjęcie przez IZ RPO WZ opinii MF-R jest uznaniem, że nie zaszła nieprawidłowość w świetle prawa unijnego. To raz wyrażone stanowisko na okoliczność rozliczeń i kontroli przez instytucję nadzorującą nie może być zmieniane, gdy ten sam przypadek rozpatrywany jest w relacjach IZ RPO WZ - Beneficjent. Zdaniem Strony dochodzi do dwoistości interpretacji, gdy raz Zarząd Województwa przyjmuje interpretację przypadku Spółki w relacjach kiedy występuje jako podmiot kontrolowany oraz, gdy ją pomija przy możliwości skorzystania z władczych uprawnień w relacjach z Beneficjentem. W aktach sprawy pomimo wniosku Strony nie znalazły się żadne opinie wewnętrzne (opinie, wewnętrzne akty) sporządzone przed rezygnacją ze

środków odwoławczych od stanowiska MF-R. Strona wskazała, iż dokumenty takie niewątpliwie musiały być sporządzone, a ich treść wskazywała, że rozstrzygnięcie MF-R o braku nieprawidłowości w świetle prawa unijnego było właściwe (pkt 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Strona podkreśliła, iż zamiast zastosować się do interpretacji sądów oraz MF-R czy też własnej, IZ RPO WZ podając, zdaniem Strony, nieprawdziwe fakty ponownie próbowała zgłosić przypadek Spółki do MF-R jako nieprawidłowość. Dokonano ponownego zgłoszenia do MF-R podając, że pierwszą informacją prowadzącą do podejrzenia wystąpienia nieprawidłowości było doręczenie w dniu 28 listopada 2014 r. wyroku WSA w Szczecinie. Beneficjent wskazał, iż po zauważeniu złożenia ponownego wniosku w tej samej sprawie do MF-R wniósł stosowne pisma zwracające uwagę na podawanie nieprawdziwych informacji, a także wniósł o przedstawienie całej wcześniejszej korespondencji pomiędzy IZ RPO WZ a MF-R. Pomimo tego wniosku decyzja nie zawiera żadnego odwołania do stanowiska MF-R (pkt 4 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Zdaniem Strony ocena MF-R (niezależnie od oceny sądów) ma charakter wykładni autentycznej i prawo-kształtującej. Wynika z niej, że podmiot odpowiedzialny za kontrolę prawidłowości wykorzystania środków unijnych sam uznał, że do naruszenia doszło w wyniku działania lub zaniedbania instytucji, nie Spółki (pkt 5 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

W opinii Beneficjenta przy wydaniu decyzji pominięto całkowicie, że spółka złożyła wniosek o dofinansowanie, który został następnie poddany ocenie przez zespół ekspertów. W toku weryfikacji wniosku i załączonych do niego dokumentów zespół ten uznał, że nie zachodzi konieczność uzyskania decyzji środowiskowej. Z uwagi na powyższe Beneficjent nie przeprowadził oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Po stronie Beneficjenta brak, w opinii Strony, jest jakiegokolwiek winy w nieprzedłożeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na etapie składania wniosku Beneficjent przedłożył wszystkie wymagane dokumenty, organ je zweryfikował i nie uznał za konieczne przedłożenie ww. oceny. Gdyby zespół ekspertów stwierdził, że obowiązkiem Strony jest dokonanie takiej oceny, niewątpliwie Strona by to uczyniła. Dalej podkreślono, iż skarżącej znana jest karta oceny środowiskowej wniosku o dofinansowanie projektu i cel dokonania tej oceny. Tym celem była weryfikacja projektu na drugim etapie oceny środowiskowej mająca na celu zbadanie, czy uzupełniona dokumentacja aplikacyjna potwierdza zgodność prawa krajowego i unijnego, której nie było w aktach sprawy, z którymi Skarżąca zapoznała się w grudniu 2014 r. Ten dokument przesądza zdaniem Beneficjenta, że błąd w postaci braku decyzji środowiskowej (jak się później okazało niepotrzebnej) wynikał nie z działania Spółki, a z działania IZ RPO WZ (pkt 6 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Beneficjent zarzucił także, iż sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie nie spełnia definicji nieprawidłowości również z tego względu, że nie spowodowała, ani nie mogła spowodować szkody w budżecie ogólnym Unii Europejskiej w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego. Strona wyjaśniła, iż sam fakt nieuzyskania decyzji o środowiskowych warunkach realizacji inwestycji nie powoduje z oczywistych względów, że wydatek nie był uzasadniony. Instytucja zwrotu dofinansowania, zdaniem Spółki, nie ma na celu abstrakcyjnie pojmowanej ochrony praworządności, a ochronę konkretnych instytucji finansowych Unii Europejskiej. Zdaniem Strony powołane w decyzji uzasadnienie naruszenia budżetu Unii to zbiór oczywistych ogólnych twierdzeń niemających żadnego odniesienia do przedmiotowej sprawy (pkt 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Następnie Beneficjent zaznaczył, iż przypadek Spółki nie wypełnia unijnej definicji nieprawidłowości, ale także nie wypełnia definicji nienależnego pobrania środków. Przytaczając przyjętą definicję tego pojęcia wskazał, iż w analizowanej sprawie pobranie środków nastąpiło na podstawie umowy, która z mocy prawa nie była nieważna. Zawarcie umowy i wypłatę środków poprzedziły wielostopniowe kontrole projektu, w szczególności z uwagi na specyfikę działalności w branży chemicznej, dotyczące ochrony środowiska. Spółka przedłożyła wszystkie wymagane dokumenty, nie zataiła żadnych informacji. Nikt z ekspertów nie zakwestionował podanych informacji, a rolą tych ekspertów była weryfikacja wniosku pod kątem spełnienia przez projekt norm unijnych. Nikt także nie zakwestionował prawidłowości kwalifikacji projektu do danej grupy. Udzielone zatem dofinansowanie miało podstawę prawną, a wypowiedzenie umowy należy uznać za bezzasadne. Dalej Strona wskazała, iż nie doszło również do wykorzystania ich w sposób sprzeczny z umową czy naruszeniem procedur. Spółka wskazała, iż decyzja odwołuje się w zakresie zwrotu nienależnie pobranych środków do § 8 umowy o dofinansowanie i statuuje ten przepis jako podstawę do rozwiązania umowy, a następnie do uznania, że wypłacono nienależnie środki. Strona podkreśliła, iż powołany w decyzji przepis umowy zatytułowany został „Nieprawidłowe wykorzystanie środków i ich odzyskanie” a szczegółowa jego analiza wskazuje, że przepis ten dotyczy tylko wykorzystania całości lub części środków niezgodnie z przeznaczeniem. Niezależnie zdaniem Spółki od kwestii materialnoprawnych to odzyskiwanie środków mogło jedynie odbywać się na drodze powództwa

cywilnego. Beneficjent zarzucił także decyzji, iż odwołuje się do nienależnego pobrania środków szukając tej okoliczności w tym, że w obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu umowy o dofinansowanie na podstawie, którego Beneficjent pobrał środki. Powołanie tej definicji zdaniem Strony dyskwalifikuje stanowisko organu, gdyż Beneficjent pobrał środki na podstawie ważnej umowy, która nie zawierała przymiotu nieważności w dniu jej zawierania. Następnie w decyzji nienależne pobranie jest zdaniem strony zrównane z wykorzystaniem środków niezgodnie z procedurami lub przeznaczeniem. Organ, w opinii Spółki, ponownie jak w uchylonych decyzjach próbuje jeden przypadek przyporządkować kilku ustawowo wymienionym okolicznościom, co zostało wytknięte jako błąd przez sądy administracyjne (pkt 8 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Dalej Strona podkreśliła, iż ustawowe upoważnienie do odzyskiwania środków w drodze postępowania administracyjnego nie odnosi się do przedmiotowego przypadku. W opinii Beneficjenta organ uzasadnia wydanie decyzji możliwością kontroli kwalifikowalności wydatków także po zawarciu umowy o dofinansowanie w trakcie realizacji przedsięwzięcia czy też po jego realizacji. Zdaniem Strony nie odnoszą się one jednak do fazy przedumownej, gdy organ ma pełen wgląd do przygotowanej dokumentacji i może wnosić o jej uzupełnienie lub też skorzystać z prawa do nieprzyznania dofinansowania. Potwierdzają to przepisy umowy, w której odwołanie do przepisów prawa publicznego w postaci u.f.p. nastąpiło tylko w zakresie określenia okresu wykluczenia z prawa do uzyskania środków pomocowych. W tym stanie prawnym zdaniem Beneficjenta niezależnie od ustalenia naruszenia czy też nie prawa unijnego lub ustalenia prawidłowości lub nieprawidłowości pobrania środków – dla odzyskania środków w niniejszej sprawie po wypowiedzeniu umowy – odpowiednia byłaby droga postępowania przed sądem powszechnym, a nie droga odzyskania kwot na podstawie przepisów prawa publicznego (pkt 9 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Strona wniosła także, iż w decyzji dokonano błędnego ustalenia daty od której winny być naliczane odsetki. Przytaczając treść art. 145 ust. 5 pkt 2 u.f.p. Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ, iż datę nienależnego pobrania ustalono na dzień 23 grudnia 2014 r., przy czym zdaniem Beneficjenta w decyzji nie uzasadniono dla wskazania ww. daty, ograniczając się jedynie do jej wymienienia. Powyższe stanowi (co Beneficjent uzasadnił) o naruszeniu prawa nie tylko materialnego ale i formalnego. Nadto w rozliczeniach wypłaconych kwot z dnia 20 lutego 2015 r. dokonano podziału wypłaconych kwot według uznania organu, a znaczna część odsetek została naliczona od dnia ich pobrania, a zatem niezgodnie ze wskazaniami decyzji (pkt 10 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Następnie Beneficjent wskazując na brzmienie art. 170 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaznaczył, iż organ związany jest stanowiskiem sądów administracyjnych i winien je respektować zarówno w zakresie określenia nieprawidłowości w świetle prawa unijnego jak i następnie ustalenia czy doszło do nienależnego pobrania środków czy też ich wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem lub naruszeniem procedur. Zdaniem strony zamiast rzeczowej analizy ww. kwestii, po raz kolejny analiza sprowadza się do niespornej okoliczności tj. braku decyzji środowiskowej, a nie konsekwencji braku tej decyzji i pomimo tego zawarcia umowy po dokonaniu specjalistycznej oceny środowiskowej projektu. Spółka zaznaczyła, iż nie zostało rozstrzygnięte czy doszło do nienależnego pobrania czy też doszło do wykorzystania ich niezgodnie z przeznaczeniem jak również zostało pominięte stanowisko NSA w zakresie braku nieprawidłowości w świetle prawa unijnego (pkt 11 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Spółka podniosła także, iż IZ RPO WZ w sposób wybiórczy przeprowadziła postępowanie co przejawia się w pominięciu stanowiska MF-R oraz własnego stanowiska w sprawie nieuznania przypadku Beneficjenta za nieprawidłowość w rozumieniu prawa unijnego. Beneficjent podkreślił, iż po przejrzaniu akt wniósł o załączenie pełnej korespondencji pomiędzy MF-R a Zarządem Województwa Zachodniopomorskiego w tej sprawie jak i o przedłożenie pełnej dokumentacji po stronie Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Dokumentacja ta pozwoliłaby na ustalenie, że podejmując decyzję o niezaskarżeniu stanowiska MF-R, IZ RPO WZ uznała, że nie doszło do naruszenia prawa unijnego. Zdaniem Beneficjenta brak jakiegokolwiek refleksji na ww. temat w decyzji powoduje, że postępowanie prowadzone jest bez podstawowego dowodu w sprawie, a tym bardziej bez wszechstronnej analizy dowodów. Zamiast skorzystać z powyższych stanowisk, w opinii Strony, Zarząd dokonuje nowych interpretacji, aby na siłę wykazać naruszenia norm prawa unijnego. Pominięcie ww. dowodów i brak polemiki z nimi powoduje, że postępowanie było prowadzone tendencyjnie z góry wskazanym celem, a mianowicie wydaniem niekorzystnej dla Spółki decyzji. Dalej Beneficjent zarzucił IZ RPO WZ, że przy zbieraniu materiału dowodowego oraz rozpatrywaniu sprawy zostały ujęte tylko okoliczności stanowiące subiektywne przeświadczenie IZ RPO WZ o jej racji i konieczności zwrotu środków, natomiast pominięto wszystkie okoliczności, które mogłyby przemawiać na korzyść strony. Jedynym nowym dowodem na grudzień 2014 r. było ponowne zawiadomienie MF-R o wykryciu nieprawidłowości w działaniu Spółki. Nadto Beneficjent zaznaczył, iż wskazano, iż

przedmiotową nieprawidłowość wykryto w 2014 r. dzięki doręczeniu orzeczenia WSA w Szczecinie z uzasadnieniem. W opinii strony dojście do prawdy obiektywnej i faktyczne ustalenie czy wystąpiła nieprawidłowość w rozumieniu prawa unijnego, czy też doszło do nienależnego pobrania środków stała się drugorzędnym celem postępowania (pkt 12 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Kolejnym zarzutem Spółki było naruszenie prawa do obrony poprzez faktyczne uniemożliwienie zapoznania się z aktami. Beneficjent wskazał, iż w dniu 13 lutego 2015 r. (piątek pod koniec godzin pracy) doręczone zostało mu zawiadomienie o możliwości zapoznania się z aktami w terminie 3 dni licząc od dnia otrzymania pisma. Z tych trzech dni dwa były wolne od pracy dla Urzędu, w którym znajdują się akta. Jedynym dniem do zapoznania się z aktami pozostał dzień 16 lutego 2015 r. (Beneficjent we wniosku wskazał dzień 16 lutego 2014 r., tym niemniej organ, mając na względzie stan sprawy oraz złożone zeznania, potraktował to jako oczywistą omyłkę pisarską). Zapoznanie się z aktami zostało jednak obwarowane warunkiem wcześniejszego skontaktowania się z Panią A. Ł. Następnie Beneficjent wskazał, iż w przedmiotowym dniu Pan Ł. B. próbował się skontaktować z Panią Ł. jednak uzyskał informację, iż akurat jest chwilowo nieobecna. W opinii Beneficjenta sytuacja, w której organ wyznacza Stronie 3 dniowy termin na zapoznanie się z aktami postępowania i złożenie wyjaśnień gdzie w dodatku pismo z wyznaczeniem terminu jest doręczane w piątek po południu, gdzie rzeczą oczywistą jest, że organy administracji w dwóch z trzech wyznaczonych dni nie pracują i uzależnienie zapoznania od wcześniejszego umówienia się z urzędnikiem – stanowi rażące naruszenie art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego mające istotny wpływ na wynik sprawy. W opinii Beneficjenta jest to tylko pozorne spełnienie wymogów ww. art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego. Tę fikcję zdaniem Strony, pogłębia fakt, iż siedziba MPS znajdują się w Koszalinie. To że Spółka ustanowiła pełnomocników i do nich doręczana jest korespondencja nie zmniejsza bezpośrednich uprawnień Strony do uczestnictwa w postępowaniu. Strona i pełnomocnicy planowali wspólne zapoznanie się z aktami, tym bardziej, że obecni pełnomocnicy zostali ustanowieni dopiero na etapie postępowania sądowo-administracyjnego i nie znają wszystkich dokumentów powstałych jeszcze na etapie składania wniosku. Nadto strona wskazała, iż wobec braku faktycznej możliwości zapoznania się z aktami, zostało skierowane przez Spółkę pismo w sprawie zmiany terminu zapoznania się z aktami, w którym także wskazano na niemożność dochowania wyznaczonego terminu. Przed zaproponowanym terminem została jednak wydana decyzja (pkt 13 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Podsumowując Strona podniosła, iż postępowanie po uchyleniu decyzji przez sąd toczyło się z naruszeniem prawa, a wydana decyzja winna być uchylona. W opinii Beneficjenta naruszono wszystkie podstawowe normy postępowania administracyjnego gwarantujące uczciwe rozstrzygnięcie. Postępowanie, zdaniem Spółki, toczyło się z jednym zasadniczym celem, aby wydać decyzję przed 28 lutym 2015 r. gdyż wówczas upływał 3 miesięczny termin na wydanie nowych decyzji po uchyleniu wcześniejszych przez sąd, a skutkiem niewydania decyzji w tym terminie byłaby konieczność zwrotu środków Spółce. Strona dodała także, iż niezależnie od naruszenia norm polskiego postępowania administracyjnego naruszono także prawo do dobrej administracji chronione przez art. 41 Karty Praw Podstawowych, a konkretyzowane w normach Europejskiego Kodeksu Dobrej Praktyki Administracyjnej przyjętego przez Parlament Europejski w dniu 06 września 2001 r.

W związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, mając na uwadze zawarty w piśmie z dnia 09 marca 2015 r. wniosek dowodowy, w pierwszej kolejności IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 09 kwietnia 2015 r. dopuściła przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadka Pana Ł. B. na okoliczność braku możliwości kontaktu w dniu 16 lutego 2015 r. z Panią A. Ł. wskazaną w zawiadomieniu o możliwości zapoznania się z aktami jako osobą, z którą przed zapoznaniem się z aktami należy się skontaktować. Jednocześnie z uwagi na konieczność przeprowadzenia zgłoszonego przez Beneficjenta ww. dowodu z zeznań świadka jak również skomplikowany charakter sprawy, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 09 kwietnia 2015 r. zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Pismem z dnia 09 kwietnia 2015 r. wezwano świadka do osobistego stawiennictwa w sekretariacie Wydziału Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego mieszczącego się przy ul. Ks. Kardynała S. Wyszyńskiego 30 w Szczecinie (dalej: WWRPO) w dniu 22 kwietnia 2015 r. Ponadto poinformowano Stronę, iż w ww. dniu zostanie przeprowadzony dowód z przesłuchania świadka.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. (data wpływu do IZ RPO WZ: 22 kwietnia 2015 godz. 8.40) pełnomocnik radca prawny Pan M. I. poinformował IZ RPO WZ, iż Pan Ł. B. nie może się stawić we wskazanym w wezwaniu terminie z uwagi na (...).

Mając powyższe na uwadze, IZ RPO WZ pismem z dnia 24 kwietnia 2015 r. wezwała Pana Ł. B. do osobistego stawiennictwa w WWRPO w dniu 07 maja 2015 r. Ponadto poinformowano Stronę, iż w ww. dniu zostanie przeprowadzony dowód z przesłuchania świadka.

Zgodnie z powyższym, w dniu 07 maja 2015 r. IZ RPO WZ przeprowadziła dowód z przesłuchania świadka. Pan Ł. B. podczas ww. przesłuchania wskazał (...)

Postanowieniem z dnia 08 maja 2015 r. z uwagi na niemożność stawienia się świadka w pierwotnie wyznaczonym terminie przesłuchania tj. 22 kwietnia 2015 r., a tym samym konieczność wyznaczenia nowego terminu z uwzględnieniem zasad wynikających z ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 j.t. ze zm. dalej k.p.a.), które odbyło się 07 maja 2015 r., jak również konieczność przeanalizowania złożonych w ww. dniu zeznań (w tym konieczność wezwania, w nawiązaniu do odbytego przesłuchania, p. Ł. B. w trybie art. 50 § 1 k.p.a. do złożenia zeznań na piśmie) oraz skomplikowany charakter sprawy, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

W nawiązaniu do odbytego przesłuchania świadka, pismem z dnia 12 maja 2015 r. wezwano Pana Ł. B. do złożenia zeznań osobiście na piśmie w następujących kwestiach:

- 1) poproszono o wskazanie numeru telefonu, z którego Pan Ł. B. dzwonił w dniu 16 lutego 2015 r. do WWRPO wraz z zaznaczeniem przedmiotowego numeru na przekazanej kserokopii zestawień połączeń przychodzących w ww. dniu, które to zestawienie Pan Ł. B. miał odesłać wraz z zeznaniem do IZ RPO WZ;
- 2) w trakcie przesłuchania Pan Ł. B. zeznał: (...) (str. 2 protokołu przesłuchania). IZ RPO WZ w aktach sprawy nie posiada takiego pisma. Poproszono o wskazanie kiedy napisane zostało takie pismo, jak również kiedy przedmiotowe pismo zostało wysłane do IZ RPO WZ. Nadto poproszono o przesłanie ww. pisma wraz z potwierdzeniem jego nadania oraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru (jeżeli zostało wysłane za zwrotnym potwierdzeniem odbioru);

w terminie 7 dni licząc od otrzymania przedmiotowego pisma.

Z uwagi na bezskuteczny upływ ww. terminu, IZ RPO WZ pismem z dnia 09 czerwca 2015 r. ponownie wezwała Pana Ł. B. do złożenia zeznań w ww. kwestiach, na które Pan Ł. B. ponownie nie odpowiedział.

Następnie pismem z dnia 18 czerwca 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a. W dniu 26 czerwca 2015 r. Beneficjent skorzystał z prawa do przejrzenia akt sprawy, wnosząc o dodatkowy termin 3 dni roboczych do przedstawienia wniosków i uwag. I tak pismem z dnia 29 czerwca 2015 r. Beneficjent wniósł o:

1. przesłuchanie p. A. Ł., w obecności pełnomocników Kancelarii Radców Prawnych I.B.B. na okoliczności podane w notatce służbowej w szczególności na okoliczność rozmowy telefonicznej z I.B.B.;
2. załączenie do akt sprawy wydruku połączeń z dnia 18 lutego 2015 r. z numerami używanymi przez Wydział Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego (dalej: WWRPO);
3. przesłuchanie p. Ł. B. w charakterze świadka na okoliczności związane z próbami skontaktowania się z WWRPO w sprawie przedłużenia terminu do zapoznania się z aktami.

Nadto Beneficjent wniósł także o:

- i. załączenie do akt sprawy dokumentów dotyczących postępowania prowadzonego wobec osób oceniających wnioski Spółki pod kątem spełnienia norm przepisów o ochronie środowiska;
- ii. załączenie do akt sprawy korespondencji prowadzonej z Komisją Europejską w sprawie dotyczącej zwrotu dotacji przyznanej Beneficjentowi;
- iii. załączenie do akt raportu IZ RPO WZ skierowanego do MF-R (komórka organizacyjna Ministerstwa Finansów właściwa w zakresie informowania Komisji Europejskiej (dalej: KE) o nieprawidłowościach w wykorzystywaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, dalej: MFR – dopisek własny) w sprawie stwierdzenia nieprawidłowości za II kwartał 2011 r. wraz z informacją/pismem/decyzją MF-R o nieuznaniu zgłoszonego przypadku Beneficjenta jako nieprawidłowości – a w przypadku jego braku – wniósł o zwrócenie się do MFR o przedłożenie opisanego zgłoszenia IZ RPO WZ oraz decyzji MFR;
- iv. załączenie do akt sprawy dokumentów IZ RPO WZ o dalszym postępowaniu po nieuznaniu przez MFR przypadku Beneficjenta za nieprawidłowość;
- v. przesłanie do MFR prawidłowej informacji o wnioskach płynących z orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA) z dnia 25 marca 2014 r. oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Szczecinie z dnia 03 września 2014 r.

Postanowieniami z dnia 10 lipca 2015 r. oraz 07 sierpnia 2015 r. z przyczyn szczegółowo wskazanych w przedmiotowych postanowieniach, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Następnie w związku z wnioskami Strony postępowania zawartymi w piśmie z dnia 29 czerwca 2015 r. IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 r. dopuściła przeprowadzenie dowodu z zeznań w charakterze świadków:

1. Pani A. Ł. na okoliczności podane w notatce służbowej z dnia 18 lutego 2015 r. w szczególności rozmowy telefonicznej z Kancelarią Radców I.B.B.;
2. Pana Ł. B. na okoliczności związane z próbami skontaktowania się w dniu 16 lutego 2015 r. z Wydziałem Wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego w sprawie przedłużenia terminu do zapoznania się z aktami.

Ponadto IZ PO WZ szczegółowo odniosła się do innych kwestii podnoszonych w ww. postanowieniu, jak również załączyła do akt sprawy wydruk połączeń z dnia 18 lutego 2015 r. z numerami używanymi przez WWRPO.

Jednocześnie w dniu 21 sierpnia 2015 r. do IZ RPO WZ wpłynęło pismo Departamentu Ochrony Interesów Finansowych Unii Europejskiej (dalej: Departament) z dnia 11 sierpnia 2015 r., przesłane do wiadomości organu, a adresowane do pełnomocnika Strony. W przedmiotowym piśmie szczegółowo wyjaśniając procedurę oraz mechanizmy raportowania nieprawidłowości wskazano, iż Departament nie potwierdza zarzutu niewłaściwego lub niezgodnego z przepisami działania zaangażowanych instytucji w zakresie informowania KE o przypadku nieprawidłowości Strony postępowania.

Mając na uwadze postanowienie z dnia 21 sierpnia 2015 r., pismami z dnia 31 sierpnia 2015 r., IZ RPO WZ wezwała Pana Ł. B. oraz Panią A. Ł. do osobistego stawiennictwa w WWRPO w dniu 16 września 2015 r. na przesłuchanie w charakterze świadków. Ponadto poinformowano Stronę, iż w ww. dniu zostaną przeprowadzone ww. dowody.

Pismem z dnia 08 września 2015 r. Pan Ł. B. poinformował IZ RPO WZ, iż nie może się stawić we wskazanym w wezwaniu terminie z uwagi na konieczność stawienia (...).

Z uwagi na ww., IZ RPO WZ pismem z dnia 16 września 2015 r. wezwała Pana Ł. B. do osobistego stawiennictwa w WWRPO w dniu 29 września 2015 r. Ponadto poinformowano Stronę, iż w ww. dniu zostanie przeprowadzony dowód z przesłuchania świadka.

Jednocześnie w dniu 16 września 2015 r. odbyło się przesłuchanie Pani A. Ł. Podczas przesłuchania świadek zeznał (...).

W dniu 29 września 2015 r. Pan Ł. B. stawiał się na wezwanie organu. Jednakże stwierdzono, iż w przedmiotowym dniu zostało złożone w siedzibie organu pismo w sprawie cofnięcia wniosku dowodowego o jego przesłuchanie. Mając powyższe na uwadze odstąpiono od przesłuchania świadka, co zostało stwierdzone w sporządzonym protokole.

Pismem z dnia 05 października 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a. Nadto postanowieniami z dnia 07 października 2015 r. oraz 09 listopada 2015 r., z przyczyn szczegółowo wskazanych w przedmiotowych postanowieniach, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Następnie pismem z dnia 16 listopada 2015 r., mając na uwadze postanowienie z dnia 09 listopada 2015 r. w sprawie przedłużenia postępowania, Strona wniosła o udzielenie informacji o terminie zapoznania się z aktami po dokonaniu wszystkich czynności przez IZ RPO WZ.

Mając powyższe na uwadze, pismem z dnia 24 listopada 2015 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 k.p.a. W dniu 02 grudnia 2015 r. Strona skorzystała z prawa do przejrzenia akt sprawy, oświadczając na karcie udostępnienia akt, iż przedstawi stanowisko oraz odniesie się do zebranych materiałów w terminie 7 dni. Jednocześnie Strona wniosła o zawieszenie toczącego się postępowania administracyjnego z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Okręgowym w Szczecinie – do czasu zakończenia postępowania sądowego.

Z uwagi na umożliwienie wypowiedzenia się co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań, jak również konieczność rozpatrzenia przez IZ RPO WZ zgłoszonego przez Stronę wniosku o zawieszenie toczącego się postępowania administracyjnego, postanowieniem z dnia 08 grudnia 2015 r. IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

I tak pismem z dnia 09 grudnia 2015 r., Strona powtórzyła swoje wnioski z pisma z dnia 29 czerwca 2015 r., iż w przedłożonych kilku tomach akt nadal brak jest dokumentów dotyczących

postępowania wobec osób oceniających wnioski złożony przez Beneficjenta. Z uwagi na powyższe w opinii Strony powtórzyć można twierdzenia z pisma z dnia 14 stycznia 2015 r., że postępowanie takie było prowadzone wobec osób odpowiedzialnych za ocenę wniosku, w szczególności pod kątem spełnienia wymogów związanych z ochroną środowiska, a pomimo tego akta nie zawierają tych dokumentów. Beneficjent wskazał także, iż akta zawierają jedynie szczątkową korespondencję prowadzoną z Komisją Europejską (Minister Finansów – MFR) w sprawie dotyczącej zwrotu dotacji przyznanej Spółce. Brak jest zgłoszenia do Komisji jak i zastrzeżeń Komisji do raportu. Ponadto Strona stwierdziła, iż w aktach sprawy znajduje się protokół przesłuchania p. A. Ł.

Po zapoznaniu się z aktami Strona wniosła o:

- I. załączenie do akt sprawy dokumentów dotyczących postępowania prowadzonego wobec osób oceniających wnioski Spółki pod kątem spełnienia norm przepisów o ochronie środowiska;
- II. załączenie do akt sprawy korespondencji prowadzonej z Komisją Europejską (Minister Finansów – MFR) w sprawie dotyczącej zwrotu dotacji przyznanej Beneficjentowi. Strona ponownie wskazała, iż w aktach sprawy znajduje się dodatkowa teczka z dokumentami dotyczącymi prowadzonego w 2011 r. postępowania, z których jedynie nowymi dokumentami jest pismo Zastępcy Dyrektora Wydziału Certyfikacji Funduszy Europejskich z dnia 11 sierpnia 2011 r. oraz odpowiedź Dyrektora Wydziału Zarządzania na ww. pismo. Zdaniem Beneficjenta nie ma śladu korespondencji z MFR, a przede wszystkim wewnętrznej korespondencji Urzędu Marszałkowskiego dotyczącego sposobu postępowania IZ RPO WZ po decyzji MFR o nieuznaniu zgłoszonej nieprawidłowości w zakresie projektu MPS INTERNATIONAL Sp. z o.o. Znane jest tylko pismo Dyrektora Wydziału Zarządzania z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie nieuznania przez MF-R przypadku MPS za nieprawidłowość z winy podmiotu;
- III. załączenie do akt raportu IZ RPO WZ skierowanego do MFR w sprawie stwierdzenia nieprawidłowości za II kwartał 2011 r. wraz z informacją/pismem/decyzją MFR o nieuznaniu zgłoszonego przypadku Beneficjenta jako nieprawidłowości – a w przypadku jego braku – wniesiono o zwrócenie się do MFR o przedłożenie opisanego zgłoszenia IZ RPO WZ oraz decyzji MF-R;
- IV. załączenie do akt sprawy dokumentów IZ RPO WZ o dalszym postępowaniu organu w 2011 r. po nieuznaniu przez MF-R przypadku Beneficjenta za nieprawidłowość;
- V. przedłożenie do akt sprawy ostatecznego pisma IZ RPO WZ (wewnętrzne rozstrzygnięcie), z którego wynikać będzie ostateczne stanowisko w sprawie wniosku MPS oraz kwalifikacji tych działań w 2011 r.

Ponadto w związku z treścią zeznań Pani A. Ł. na okoliczność rozmowy z Panią J. B. w dniu 18 lutego 2015 r. Strona wniosła o:

- a. załączenie do akt sprawy wydruku połączeń z dnia 18 lutego 2015 r. z numerów używanych przez WWRPO - albo wyciągu z tego wydruku z numeru (...);
- b. przesłuchanie Pani J. B. na okoliczność rozmowy z Panią A. Ł., w szczególności ustalenia czy rozmowa ta dotyczyła zapoznania się z aktami czy też innych okoliczności związanych ze sprawą.

Postanowieniami z dnia 08 stycznia 2016 r. z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy wniosków zawartych w piśmie Beneficjenta z dnia 09 grudnia 2015 r. oraz wyczerpującego rozpatrzenia zgłoszonych w sprawie zarzutów, jak również skomplikowany charakter sprawy, IZ RPO WZ zawiadomiła Beneficjenta o konieczności przedłużenia postępowania w przedmiocie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Następnie postanowieniem z dnia 19 stycznia 2016 r. IZ RPO WZ odmówiła zawieszenia postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2015 z dnia 23 lutego 2015 r., szczegółowo wyjaśniając przesłanki którymi się kierowała.

W związku ze złożonym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (w tym m.in. wniosku o dofinansowanie projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą”, umowy o dofinansowanie nr UDA RPZP.01.01.02-32-130/08-00 z dnia 19 maja 2009 r. wraz z aneksem, wyjaśnień Beneficjenta a także złożonych zeznań) oraz pełną analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, uwzględniając zalecenia WSA (sygn. akt...), co pozwoliło na odniesienie się do przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jak poniżej.

Odnosząc się do zarzutów Beneficjenta wskazanych w punktach od 1 do 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, które niewątpliwie pozostają powiązane ze sobą, IZ RPO WZ wskazuje, iż WSA

w Szczecinie w wyroku z dnia 03 września 2014 r. (sygn. akt...) wskazał, iż podczas ponownego rozpoznania sprawy organ zobowiązany jest uwzględnić, poza wprost wskazanymi przez WSA wytycznymi, również pozostałe naruszenia określone przez NSA, w tym dotyczące zależności decyzji w przedmiocie zwrotu od stwierdzenia nieprawidłowości zdefiniowanej w prawie unijnym. I tak NSA w wyroku z dnia 25 marca 2014 r. (sygn. akt...) zaznaczył, iż korekty, o których mowa w art. 98 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r. ze zm., zwanego dalej: Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006) oraz decyzje wydawane na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych są instytucjami odrębnymi. Tym niemniej „(...) odrębność tych instytucji nie podważa jednak faktu, że i korekty i decyzje określające kwoty do zwrotu wymagają spełnienia przewidzianej prawem unijnym przesłanki nieprawidłowości”. Nadto zaznaczył, iż „wydając decyzje na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych organ zobowiązany jest ustalić przesłanki, o których mowa w tych przepisach. Nie znaczy to jednak, że zachodzi możliwość zastosowania tych przepisów w sytuacji, gdy nienależne pobranie (jak w tej sprawie) nie ma charakteru nieprawidłowości w rozumieniu unijnej definicji”.

Z uwagi na powyższe organ będąc związany na podstawie art. 170 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., nr 270 j.t. ze zm., dalej: p.p.s.a.) powyższymi wyrokami, z chwilą zwrotu akt powziął czynności mające na celu przeprowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, uwzględniając zalecenia wskazane w ww. wyrokach. Mając na uwadze ogół materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jak również stan faktyczny i prawny sprawy IZ RPO WZ badając zależności decyzji w przedmiocie zwrotu od stwierdzenia nieprawidłowości zdefiniowanej w prawie unijnym, przeanalizowała czy działanie Beneficjenta wypełnia którąś z przesłanek określonych w art. 211 ust. 1 u.f.p., ustalając, iż Beneficjent pobrał środki nienależnie (art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. co zostanie szczegółowo omówione w dalszej części decyzji). Jednocześnie IZ RPO WZ przystąpiła do sprawdzenia czy w przedmiotowej sprawie wystąpiła czy też nie nieprawidłowość w rozumieniu prawa unijnego. I tak IZ RPO WZ w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego ustaliła, iż ziściły się jej przesłanki zdefiniowane w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006. Przytaczając definicję nieprawidłowości, odniosła się do poszczególnych elementów tej definicji: tj. faktu naruszenia prawa, wynikającego z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje choćby potencjalną szkodę finansową w budżecie ogólnym UE. Również ponowna analiza sprawy doprowadziła do wniosku, iż poprzez działanie Beneficjenta, który jest niewątpliwie podmiotem gospodarczym, polegające na niewłaściwym przygotowaniu dokumentacji aplikacyjnej tj. błędne zakwalifikowanie przez Spółkę planowanego przedsięwzięcia do grupy IV, zamiast do grupy II, tj. przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, co wiązało się z tym, że Beneficjent nie posiadał takiej decyzji na etapie ubiegania się o dofinansowanie (co stanowiło warunek niezbędny do uzyskania dofinansowania) doszło do naruszenia prawa - art. 35 ust. 3 u.f.p., art. 46 u.p.o.s., zapisów Załącznika II pkt. 6 lit. a Dyrektywy Rady 85/337/EWG, a także § 3 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia RM z dnia 09 listopada 2004 r. Powyższe działanie Beneficjenta spowodowało szkodę rzeczywistą w budżecie ogólnym UE, albowiem doszło do sfinansowania wydatków niekwalifikowalnych. Warto dodać, iż szkoda w budżecie UE określana jest na dwa sposoby tj. jako szkoda rzeczywista, poprzez którą należy rozumieć środki Wspólnoty, które zostały już nieprawidłowo wypłacone Beneficjentowi oraz szkoda potencjalna, w przypadku której nie musi występować faktyczna strata finansowa, a jedynie ryzyko jej wystąpienia. Szkoda w niniejszej sprawie przejawia się w tym, iż środki w wysokości nienależnie pobranego przez Spółkę dofinansowania IZ RPO WZ mogłaby rozdysponować na dofinansowanie projektów innych Wnioskodawców w ramach RPO WZ, którzy przedłożyliby wszystkie niezbędne dokumenty aplikując o dofinansowanie, a tym samym spełniających podstawowe warunki niezbędne do uzyskania dofinansowania jak również czyniących zadość przepisom prawa. Tym samym, środki przekazane w ramach przedmiotowego projektu, w rzeczywistości nie powinny być ani wykorzystane przez Beneficjenta ani wypłacone z budżetu UE, a winny służyć takim celom jak dążenie do zmniejszenia dysproporcji, wzmacniania spójności społeczno-gospodarczej, pobudzania rozwoju, tworzenia warunków wzrostu konkurencyjności. Mając na uwadze powyższe, ziściły się wszystkie elementy definicji nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006. Co więcej z przyczyn wskazanych powyżej pomiędzy stwierdzonym naruszeniem przepisów prawa a powstaniem szkody w budżecie ogólnym Unii Europejskiej istnieje niebudzący wątpliwości związek przyczynowo – skutkowy. Tym samym zarzuty Beneficjenta w powyższej kwestii nie zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, z uwagi na fakt, iż skutkiem wyroku sądu administracyjnego jest zakaz formułowania nowych ocen prawnych (sprzecznych z wyrażonym

wcześniej przez sąd administracyjny poglądem), organ jest związany wykładnią dokonaną przez ww. sądy. Zatem mając na względzie pogląd wyrażony przez NSA w wyroku z dnia 25 marca 2014 r. (sygn. akt...) tj. iż nie znaczy „(...) że zachodzi możliwość zastosowania tych przepisów (ustawy o finansach publicznych – przypis własny) w sytuacji, gdy nienależne pobranie (jak w tej sprawie) nie ma charakteru nieprawidłowości w rozumieniu unijnej definicji”, IZ RPO WZ w przedmiotowej sprawie uznała zależność decyzji w przedmiocie zwrotu od wystąpienia nieprawidłowości. Tym samym ustalenie, że działanie Beneficjenta wypełnia przesłankę, o której mowa w art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p., jak również, że wystąpiła nieprawidłowość w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 uprawniało organ do podjęcia decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 211 ust. 4 u.f.p. Przy czym oczywistym jest, iż w analizowanej sprawie organ w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków winien był ustalić czy w wystąpiła czy też nie wystąpiła nieprawidłowość w rozumieniu prawa unijnego. Ustalenie powyższej okoliczności nie może stanowić podstawy do prowadzenia odrębnego postępowania, albowiem brak jest ku temu podstawy prawnej. Tym samym, wbrew zarzutom Beneficjenta, IZ RPO WZ zastosowała się do zaleceń WSA i NSA. IZ RPO WZ nie prowadziła postępowania jak to Beneficjent wskazał, mający z góry określony cel podjęcia negatywnego dla Spółki rozstrzygnięcia. IZ RPO WZ ponownie przeanalizowała sprawę w jej całokształcie dochodząc do takich wniosków jak wskazano powyżej.

Odnosząc się do dalszych zarzutów Beneficjenta, dotyczących tego, iż IZ RPO WZ w prowadzonym postępowaniu pominęła stanowisko Ministerstwa Finansów, tj. komórki organizacyjnej Ministerstwa Finansów właściwej w zakresie informowania Komisji Europejskiej (dalej: KE) o nieprawidłowościach w wykorzystywaniu funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (MF-R) dotyczące pierwotnie zgłoszonej nieprawidłowości (w 2011 r.), w pierwszej kolejności podkreślić należy, iż IZ RPO WZ jest samoistnym organem administracji publicznej, który przygotowuje program operacyjny, zarządza nim oraz nadzoruje jego realizację. Stosownie bowiem do art. 60 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie programami operacyjnymi i ich realizację zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a w szczególności za: a) zapewnienie, że operacje są wybierane do finansowania zgodnie z kryteriami mającymi zastosowanie do programu operacyjnego oraz że spełniają one mające zastosowanie zasady wspólnotowe i krajowe przez cały okres ich realizacji, b) weryfikację, że współfinansowane towary i usługi są dostarczone oraz że wydatki zadeklarowane przez beneficjentów na operacje zostały rzeczywiście poniesione i są zgodne z zasadami wspólnotowymi i krajowymi (...). Oczywistym jest zatem, że Instytucji Zarządzającej przypisane zostały kompetencje w zakresie całościowej, tzn. nieograniczonej do wybranych obszarów, oceny prawidłowości działań Beneficjentów. Nadto jak wynika z Wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego (obecnie Ministerstwo Rozwoju) w zakresie sposobu postępowania w razie wykrycia nieprawidłowości w wykorzystaniu funduszy strukturalnych i Funduszu spójności w okresie programowania 2007-2013 (dalej: Wytyczne NSRO) za wykrywanie nieprawidłowości w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego (dalej: RPO) oraz przekazywanie informacji na temat nieprawidłowości do MFR odpowiedzialne są Instytucje Zarządzające (str. 10 NSRO). Tym samym to IZ RPO WZ jest wyposażona w kompetencje do ustalania czy w danej sprawie wystąpiła czy też nie wystąpiła nieprawidłowość. Powyższe potwierdza także pismo Departamentu z dnia 11 sierpnia 2015 r.

Nie ulega wątpliwości, iż gdy IZ RPO WZ dojdzie do wniosku, że w danej sprawie mamy do czynienia z nieprawidłowością, zgodnie z Wytycznymi Ministra Finansów pn. „Procedura informowania KE o nieprawidłowościach w wykorzystywaniu Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności w latach 2007-2013” (dalej: PION) jak również NSRO, przekazuje informacje o powyższym do MF-R, które dokonuje oceny formalnej i merytorycznej powyższego zgłoszenia. Ocena formalna polega na analizie pod względem prawidłowości sporządzenia, zaś ocena merytoryczna polega na analizie, czy nieprawidłowość kwalifikuje się do zgłoszenia do KE zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1828/2006. Nadto jak wskazano w piśmie z dnia 11 sierpnia 2015 r. Departamentu, komórka MF-R sprawdza także prawidłowość poszczególnych pól raportu, badając czy są one wypełnione oraz czy informacja w nich umieszczona jest spójna. W przypadku, gdy nieprawidłowość nie kwalifikuje się do zgłoszenia do KE, zgodnie z PION, MF-R odrzuca raport w systemie IMS podając przyczyny odrzucenia. IZ RPO (dalej: Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym) oraz Instytucja Certyfikująca (dalej: IC)/Instytucja Pośrednicząca w Certyfikacji (dalej: IPOC) mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń do dokonanej oceny w ciągu 5 dni kalendarzowych od odrzucenia raportu. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń sprawa jest konsultowana wspólnie z IZ RPO oraz IC/IPOC.

Tym samym zapisy PION nie zabraniają ponownego zgłoszenia nieprawidłowości w danej sprawie w przypadku, gdy po dokonanej analizie instytucja odpowiedzialna za informowanie o nieprawidłowościach, mając na względzie okoliczności sprawy uzna powyższe za konieczne. MF-R ma możliwość przeprowadzenia ponownej oceny danego zgłoszenia. Co istotne, jak wskazano w

piśmie Departamentu z dnia 11 sierpnia 2015 r., ani Departament ani Minister Finansów nie jest właściwy w kwestii stwierdzenia nieprawidłowości w funduszach UE. Tę kompetencję jak wskazano powyżej posiada w analizowanej sprawie IZ RPO WZ.

Co więcej IZ RPO WZ nie zataiła przed MF-R faktu, iż w danej sprawie było już dokonane uprzednio zgłoszenie, które zostało odrzucone. Wynika to wprost z opisu wydruku raportu z systemu nIMS (przekazany przez Wydział Zarządzania Strategicznego tj. komórki organizacyjnej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego, będącej częścią IZ RPO WZ, zajmującej się przede wszystkim wykonywaniem obowiązków wynikających z art. 60 rozporządzenia Rady (WE) Nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) Nr 1260/1999 w zakresie m.in. przygotowywania Regionalnego Programu Operacyjnego, opracowywania i dokonywana aktualizacji procedur i wytycznych, a także wzorów dokumentów w zakresie realizowanych zadań (dalej: WZS) pismem z dnia 11 lutego 2015 r.) pkt 4.9 Modus Operandi: „nieprawidłowość raportowana w II kwartale 2011 r. Raport został odrzucony przez MF-R (wg MF-R nieprawidłowość nie wyczerpywała wszystkich przesłanek, albowiem z opisu nieprawidłowości wynikało, iż do naruszenia nie doszło w wyniku działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego) (...)”. Następnie zaś WZS pismem z dnia 26 lutego 2015 r. poinformował WWRPO, iż w dniu 24 lutego 2015 r. Ministerstwo Finansów zatwierdziło raport dotyczący nieprawidłowości w projekcie i przekazało go do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (dalej: OLAF), przesyłając w załączeniu ostateczną wersję raportu przesłanego do OLAF. W ostatecznej wersji raportu ww. informacja dotycząca faktu uprzedniego raportowania nieprawidłowości w II kwartale 2011 r. również została ujawniona (pkt 9.1. Komentarze – organ raportujący).

Nadto bez znaczenia dla analizowanej sprawy pozostaje fakt, iż IZ RPO WZ nie wniosła na tamtym etapie tj. w 2011 r. zastrzeżeń do faktu odrzucenia nieprawidłowości. IZ RPO WZ mając na względzie zalecenia WSA w Szczecinie, zobowiązana była do ponownego przeprowadzenia postępowania administracyjnego, w tym jak wskazano przeanalizowania zależności decyzji w przedmiocie zwrotu od stwierdzenia nieprawidłowości zdefiniowanej w prawie unijnym. I tak po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie ziszcza się przesłanka z art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. oraz wystąpiła nieprawidłowość w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006, ustalając, iż genezą powstania naruszenia przepisów prawa jest działanie Spółki, która błędnie zakwalifikowała swoje przedsięwzięcie do IV grupy środowiskowej zamiast II, a tym samym nie przedłożyła wszystkich wymaganych dokumentów na etapie aplikowania o środki unijne. Powyższe w efekcie doprowadziło do wystąpienia szkody rzeczywistej w budżecie UE. Tym samym mając na względzie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 jak również PION, IZ RPO WZ zobowiązana było do zgłoszenia nieprawidłowości.

Ponadto z zarchiwizowanych wymaga, iż IZ RPO WZ nie jest zobowiązana do odniesienia się do stanowiska MF-R z 2011 r. w uzasadnieniu decyzji administracyjnej. Jak wskazano powyżej, zaleceniami WSA w Szczecinie, IZ RPO WZ zobowiązana była do ponownego rozpoznania sprawy, uwzględniając zalecenia NSA. Kwestia uprzedniego odrzucenia raportu (które to odrzucenie wbrew twierdzeniem Beneficjenta podnoszonym na etapie prowadzonego postępowania administracyjnego nie ma formy decyzji administracyjnej w rozumieniu art. 107 k.p.a.) nie ma wpływu na obecną analizę dokonaną przez IZ RPO WZ, w której to IZ RPO WZ wyraźnie wskazała, że to przez działanie Beneficjenta doszło do wystąpienia nieprawidłowości. Oczywistym bowiem jest, iż to IZ RPO WZ zostały przyznane kompetencje w zakresie wykrywania nieprawidłowości. Zgodnie z wytycznymi NSRO, instytucje odpowiedzialne na informowanie o nieprawidłowościach, zobowiązane są m.in. do prowadzenia działań mających na celu wykrycie naruszeń prawa (str. 13 NSRO). W analizowanej sprawie IZ RPO WZ na podstawie własnych działań, ponownie rozpatrując sprawę w jej całości ustaliła, iż Beneficjent swoim działaniem dopuścił się nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006, szczegółowo uzasadniając swoje stanowisko. Co więcej MF-R zatwierdził przesłany raport. Tym samym wystarczającym jest samo uzasadnienie ziszczenia się jej przesłanek. W kontekście powyższego niezrozumiałym jest zarzut Beneficjenta, iż dochodzi do dwoistości interpretacji, gdy raz Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego przyjmuje interpretację przypadku Spółki w relacjach kiedy występuje jako podmiot kontrolowany oraz, gdy pomija tę interpretację przy możliwości skorzystania z władczych uprawnień w relacjach z Beneficjentem. IZ RPO WZ zobowiązana była do ponownego rozpatrzenia sprawy merytorycznie w jej całości, a zatem także przeanalizowania kwestii wystąpienia lub braku wystąpienia nieprawidłowości, albowiem tylko w ww. sposób zrealizowane zostały podstawowe cele postępowania administracyjnego. Wnioski płynące z ww. analizy zostały szczegółowo omówione w decyzji administracyjnej nr WWRPO/9/W/2015 z dnia 25 lutego 2015 r.

Nadto IZ RPO WZ nie pominęła kwestii, iż wniosek o dofinansowanie został poddany ocenie przez zespół ekspertów (powyższe zostało wskazane na stronie 3 skarżonej decyzji). Tym niemniej w ocenie IZ RPO WZ powyższe nie ma znaczenia dla analizowanej sprawy. To na Beneficjencie ciążył obowiązek prawidłowego przygotowania dokumentacji aplikacyjnej, tj. zgodnie z *Wytycznymi, Przewodnikiem* oraz przepisami prawa. Beneficjent nie może przerzucać ciężaru odpowiedzialności za prawidłowość skompletowania dokumentacji na IZ RPO WZ, usprawiedliwiając w ten sposób brak zachowania należytej staranności w przygotowaniu ww. dokumentów.

Odnosząc się do pkt 8 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w pierwszej kolejności IZ RPO WZ wskazuje, iż bezspornym jest, iż projekt realizowany przez Spółkę jest „przedsięwzięciem” w rozumieniu Dyrektywy Rady 85/377/EWG i art. 46 ust. 2 u.p.o.ś (obecnie zaś art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko). Zatem stosownie do brzmienia § 3 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia RM z dnia 09 listopada 2004 r. (obowiązującego na dzień złożenia wniosku), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych. Nie budzi zatem wątpliwości, iż opisane przez Beneficjenta we wniosku o dofinansowanie przedsięwzięcie jest wymienione w ww. § 3 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 2004 r. Produkcja kosmetyków jest działalnością, o której mowa w przytoczonym przepisie. Ponadto, przedsięwzięcie zrealizowane przez Beneficjenta w ramach przedmiotowego projektu wymienione jest w załączniku II pkt 6 lit. a) dyrektywy Rady 85/337/EWG. I nie ma tu znaczenia fakt, czy chodzi o budowę nowej instalacji czy o rozbudowę istniejącej, bowiem konstrukcja rozporządzenia z 2004 r. wskazuje, iż obejmuje ono także wszelkie zmiany w wymienionych w nim przedsięwzięciach.

Zatem ustalając powyższe, podkreślić należy, iż realizowane przez Spółkę przedsięwzięcie należy zaliczyć do grupy II (nie zaś jak zaliczył Beneficjent do grupy IV), a więc wymagających uzyskania przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przy czym uzyskanie przez Spółkę decyzji środowiskowej dla praktycznie już zrealizowanego przedsięwzięcia, co miało miejsce w przedmiotowej sprawie, nie może być traktowane jako doprowadzenie projektu do stanu zgodnego z prawem - Beneficjent pismem z dnia 21 marca 2012 r. przedstawił decyzję z dnia 22 lutego 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach nr 24/11 wydaną przez Prezydenta Miasta Koszalina. Wydanie bowiem decyzji środowiskowej po zrealizowaniu przedsięwzięcia jest sprzeczne z przepisami dyrektywy 85/337/EWG (art. 2 ust. 1 oraz art. 8). Pogląd taki jest prezentowany również w orzecznictwie ETS, np. sprawa C-215/06 (komisja przeciwko Irlandii). Ponadto zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 pkt 1 u.p.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wydawana dla przedsięwzięć planowanych, a nie już zrealizowanych. Ocena oddziaływania na środowisko jest instrumentem mającym na celu rozważenie wpływu przedsięwzięcia na środowisko zanim zostanie ono zrealizowane.

Mając powyższe rozważenia na uwadze, IZ RPO WZ wskazuje, iż zgodnie z art. 211 ust. 1 u.f.p. w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 208,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości
– podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek wskazany przez organ lub jednostkę przekazującą te środki, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 4. Przepisy art. 145 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Przy czym podkreślić należy, iż w analizowanej sprawie z uwagi na datę zawarcia umowy tj. 19 maja 2009 r. będzie miała zastosowanie u.f.p., nie zaś ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm., dalej u.o.f.p.). Ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych utraciła moc z dniem 01 stycznia 2010 r., stosownie do przepisów art. 85 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, dalej: p.w.u.f.p.). Zgodnie z treścią art. 113 ust. 1 p.w.u.f.p. dotacje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 (tj. przed dniem 01 stycznia 2010 r.) podlegają zwrotowi na podstawie przepisów dotychczasowych. Opierając się na stanowisku prezentowanym przez judykaturę, orzekając o zwrocie dotacji uwzględnić należy stan prawny obowiązujący w dacie zawarcia umowy o dofinansowanie (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt II SA/Go 301/12 oraz z dnia 15 listopada 2012 r., sygn. akt II SA/Go 724/12; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 08 października 2012 r., sygn. akt III SA/Gl 1132/12, wyrok NSA z dnia 15 maja 2014 r. sygn. akt II GSK 349/13). Wobec tego użyte w art. 113

ust. 1 p.w.u.f.p. określenie „dotacje udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy” zgodnie z ogólnymi zasadami stosowania prawa należy rozumieć w ten sposób, że dotyczy ono dotacji przyznanych beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej przed dniem 01 stycznia 2010 r., nie zaś dotacji wypłaconych (pobrane) przed tą datą.

Wyjaśniając powyższe, odnosząc się do przesłanek zdefiniowanych w art. 211 ust. 1 u.f.p. podkreślić należy, iż stan faktyczny niniejszej sprawy wskazuje, iż mamy do czynienia z nienależnym pobraniem środków. Zgodzić się należy z Beneficjentem, iż środkami nienależnie pobranymi są środki udzielone bez podstawy prawnej tzn. w obowiązującym systemie prawnym nie ma przepisu lub dyspozycji umowy o dofinansowanie, na podstawie którego Beneficjent pobrał środki. (*vide*: M. Szymański „Zwrot środków nieprawidłowo wykorzystanych przy realizacji programów Unii Europejskiej. Na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych, w: Kontrola Państwowa, rocznik LV, nr 2/331, s.15).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, iż w myśl art. 46 u.p.o.ś., zapisów Załącznika II pkt. 6 lit. a Dyrektywy Rady 85/337/EWG, § 3 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia RM z dnia 09 listopada 2004 r. jak również zapisów *Przewodnika* – Beneficjent z uwagi na rodzaj planowanego przedsięwzięcia winien był uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia i przedłożyć ją do IZ RPO WZ na etapie aplikowania o środki unijne, jak również winien był wraz z wnioskiem o dofinansowanie przedłożyć postanowienia w sprawie obowiązku lub braku obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i zakresie raportu (który jest załącznikiem obowiązkowym dla przedsięwzięć zakwalifikowanych do II grupy). Błędne zakwalifikowanie przez Beneficjenta przedsięwzięcia do IV grupy, a co za tym idzie nieprzedłożenie ww. dokumentów spowodowało, iż nie mógł skutecznie ubiegać się o dofinansowanie w ramach przedmiotowego konkursu. Wypłata tego dofinansowania nastąpiła więc bez podstawy prawnej, tym samym środki z tej dotacji zostały pobrane nienależnie i powstał określony w decyzji obowiązek ich zwrotu. Zatem środki finansowe, zostały "pobrane nienależnie", a więc nienależnie "przyznane i wypłacone", bowiem Beneficjent nie spełnił warunków przyznania dotacji. Podkreślenia wymaga co wskazuje NSA w wyroku z dnia 20 marca 2014 r. (sygn. akt II GSK 430/14), iż Beneficjent pomocy finansowanej ze środków europejskich, z racji jej przyznania i zatwierdzenia, nie nabywa żadnych ostatecznych praw do wypłaconej kwoty pomocy, jeżeli nie przestrzega warunków, którymi to wsparcie finansowe zostało obwarowane, i które może być przyznane tylko wówczas, gdy spełnia on określone warunki. Budżet unijny pokrywa bowiem jedynie wydatki zgodne z przepisami unijnymi. Z przyczyn wymienionych powyżej, IZ RPO WZ nie podziela opinii Beneficjenta, iż pobranie środków znajdowało podstawę prawną.

Nadto nie zasługują na uwzględnienie zarzuty Beneficjenta, jakoby organ ponownie, jak w uchylonych przez sąd decyzjach, próbował jeden przypadek przyporządkować kilku ustawowo wymienionym w art. 211 ust. 1 u.f.p. okolicznościom. IZ RPO WZ wprost wskazała (co również wynika z podstawy prawnej decyzji), iż w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z nienależnym pobraniem środków, szczególnie uzasadniając swoje stanowisko. Za pozbawione celowości jak również niemające umocowania w przepisach prawnych należy uznać konieczność udowadniania w decyzji administracyjnej, iż w analizowanej sprawie nie doszło do wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, z naruszeniem procedur czy nie doszło do pobrania środków w nadmiernej wysokości (inne przesłanki wymienione w art. 211 ust. 1 u.f.p.). Oczywistym wydaje się być, iż organ winien uzasadnić w decyzji administracyjnej dlaczego zastosował dany przepis prawny, nie zaś dlaczego nie zastosował innego, który nie ma znaczenia dla rozpatrywanej sprawy. Fakt przytoczenia treści całego art. 211 ust. 1 u.f.p. nie oznacza, iż organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie zaszyły wszystkie wymienione w nim przesłanki. Tym bardziej, że wprost wskazał, że mamy do czynienia z nienależnym pobraniem środków, o którym mowa w art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p.

Odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta, iż decyzja odwołuje się w zakresie zwrotu nienależnie pobranych środków do § 8 umowy o dofinansowanie i statuuje ten przepis jako podstawę do rozwiązania umowy, a następnie do uznania, że wypłacono nienależnie środki, wyjaśnić należy kwestię stosunku prowadzonego postępowania administracyjnego do rozwiązania umowy o dofinansowanie.

Podkreślić należy, iż fakt rozwiązania umowy o dofinansowanie z Beneficjentem nie stanowił podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków, a w konsekwencji nie jest podstawą do wydania decyzji w oparciu o art. 211 ust. 1 u.f.p. Powyższe potwierdził WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 29 maja 2014 r. (sygn. akt I SA/OI 748/13) wskazując, iż przepisy obowiązującej ustawy o finansach publicznych (tym niemniej z uwagi na tożsamość brzmienia przesłanek z art. 211 znajduje tu odpowiednie zastosowanie) nie uzależniają ani wszczęcia ani też wydania decyzji w przedmiocie zwrotu środków od rozwiązania umowy o dofinansowanie. Nadto NSA w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r. (sygn. akt II GSK 1945/12) wskazał, iż z regulacji

u.o.f.p. wynika, że warunkiem wydania decyzji określającej kwotę przypadającą do zwrotu, nie jest uprzednie rozwiązanie umowy o dofinansowanie, jakkolwiek nie można wykluczyć sytuacji, w której zaistnienie przesłanek uzasadniających wydanie decyzji na podstawie art. 207 u.o.f.p. (w analizowanej sprawie 211 u.f.p.) będzie jednocześnie stanowiło podstawę do rozwiązania umowy. Taka sytuacja ma miejsce w analizowanej sprawie. Zatem w zgodzie z orzecznictwem sądów administracyjnych, należy podkreślić, iż konieczność zwrotu przez Beneficjenta środków, w przypadku wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 211 ust. 1 u.f.p. nie jest uzależniona od uprzedniego rozwiązania umowy stanowiącej podstawę dofinansowania projektu, o której mowa w art. 30 u.z.p.p.r. i art. 206 u.f.p. Rozstrzygnięcie (decyzja) o zwrocie środków wydawane jest po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wszczętego po bezskutecznym upływie terminu, w którym strona mogła dobrowolnie zwrócić środki na wezwanie Instytucji Zarządzającej i po stwierdzeniu, że wystąpiły przesłanki wymienione w art. 211 ust.1 pkt 1 – 3 u.f.p. (vide: wyroki NSA z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 732/11 i z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1945/12 i z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1862/12). Takie pojmowanie postępowania w sprawie zwrotu środków przekazanych na realizację programów koresponduje z art. 26 ust. 1 pkt 15 u.z.p.p.r., według którego do obowiązków Instytucji Zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach u.f.p. (vide: postanowienie NSA z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt II GSK 1404/12).

Co więcej to nie ww. § 8 umowy o dofinansowanie stanowił podstawę do wydania decyzji administracyjnej, tylko art. 211 ust. 1 pkt 3 i 4 u.f.p. co znalazło odzwierciedlenie zarówno w podstawie prawnej skarżonej decyzji jak i jej uzasadnieniu. § 8 w brzmieniu wprowadzonym aneksem nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-01 z dnia 04 listopada 2009 r. (który doprecyzowuje dotychczasową treść przedmiotowego §) stanowi poniekąd powtórzenie treści art. 211 ust. 1 i 4 u.f.p. Odniesienie się do przedmiotowego zapisu umowy o dofinansowanie ma na celu podkreślenie, iż Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie wraz z aneksem winien mieć świadomość, iż w przypadku gdy wykorzysta przekazane środki niezgodnie z przeznaczeniem, czy z naruszeniem procedur bądź też jeżeli zostanie stwierdzone ich nienależne lub w nadmiernej wysokości pobranie będzie zobowiązany do zwrotu takich środków wraz z należnymi odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych. Tym niemniej to przepisy u.f.p. obligują każdorazowo IZ RPO WZ do wszczęcia procedury zwrotu środków nienależnie pobranych przez Beneficjenta, wskazując jednocześnie zasady, na podstawie, których dochodzi do ich odzyskania. Ponadto wskazać należy, iż IZ RPO WZ zobowiązana była na mocy art. 209 u.f.p. do określenia w umowie warunków i terminu zwrotu środków nieprawidłowo wykorzystanych lub pobranych w nadmiernej wysokości lub w sposób nienależny. Tym samym § 8 stanowi wynik realizacji przez IZ RPO WZ ustawowego obowiązku. Zatem w analizowanej sprawie właściwym trybem dochodzenia zwrotu środków pobranych nienależnie przez Beneficjenta jest tryb postępowania administracyjnego, nie zaś cywilnego.

Nawiązując do powyższego, jak również zarazem odnosząc się do punktu 9 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ wskazuje, iż wyłączenie zagadnień związanych ze zwrotem dofinansowań uzyskanych lub wykorzystanych nieprawidłowo z drogi procesu cywilnego na rzecz postępowania sądowo-administracyjnego nastąpiło w wyniku nowelizacji ustawy o finansach publicznych, dokonanej ustawą z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 249, poz. 1832). Artykuł 211 w nowym brzmieniu w ust. 4 wskazywał, że wystąpienie okoliczności uzasadniających obowiązek zwrotu dofinansowania stwierdza w drodze decyzji instytucja zarządzająca, która określa kwotę przypadającą do zwrotu oraz termin początkowy naliczania odsetek (...)" (vide: wyrok Sądu Najwyższego (dalej SN) z dnia 06 maja 2011 r. sygn. akt II CSK 520/10). Tym samym mając na względzie datę zawarcia umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.02-32-130/08-00 na realizację projektu pn. „Wzrost konkurencyjności Spółki MPS poprzez wprowadzenie kolejnego etapu zmian procesu produkcji kosmetyków wysokiej lepkości, w tym poszerzenia asortymentu o kosmetykę białą” tj. 19 maja 2009 r. jak również brzmienie art. 211 u.f.p. w analizowanej sprawie właściwą będzie droga postępowania administracyjnego zakończona decyzją o której mowa w art. 211 u.f.p. Nie ulega jednak wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie zwrotu środków przekazanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007-2013 (dalej: RPO WZ) ma specyficzny charakter. Zazębiają się tu bowiem elementy cywilnoprawne z elementami stosunku administracyjnego. Z jednej bowiem strony umowa wskazuje na okoliczności obligujące Beneficjenta do zwrotu udzielonego dofinansowania, z drugiej natomiast, o zwrocie tych środków orzeka się w drodze decyzji administracyjnej. Podkreślić należy, iż w uchwale NSA z 29 marca 2006 r., II GPS 1/06 (ONSAIWSA nr 4 z 2006 r., poz. 95) Sąd powołując się na wypowiedzi doktryny prawniczej podkreślił, że podstawą władczego działania organu administracji publicznej może być tylko "kompletna norma materialna,

determinująca wszystkie elementy stosunku administracyjnoprawnego, w tym określająca kompetencję (zdolność, możliwość) organu administracji publicznej do autorytatywnego zastosowania określonej normy prawa przedmiotowego". IZ RPO WZ posiada wyraźną podstawę w przepisach prawnych rangi ustawowej do wydawania decyzji o zwrocie środków - art. 211 ust. 4 u.f.p. Tym samym w analizowanej sprawie IZ RPO WZ w momencie ustalenia, iż ziściła się przesłanka z art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. i wystąpiła nieprawidłowość, była nie tylko uprawniona, ale przede wszystkim zobowiązana do wydania decyzji administracyjnej.

Dalej Beneficjent wskazał, iż organ uzasadnia wydanie decyzji możliwością kontroli kwalifikowalności wydatków także po zawarciu umowy o dofinansowanie w trakcie realizacji przedsięwzięcia czy też po jego realizacji. Zdaniem strony nie odnoszą się one jednak do fazy przedumownej, gdy organ ma pełen wgląd do przygotowanej dokumentacji i może wносить o jej uzupełnienie lub też skorzystać z prawa do nieprzyznania dofinansowania. Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ wskazuje, iż konstrukcja art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. niewątpliwie odnosi się do fazy przedumownej, albowiem z nienależnym pobraniem środków mamy do czynienia w przypadku braku podstawy prawnej do ich pobrania. Taka sytuacja występuje w analizowanej sprawie, albowiem żaden przepis umowy o dofinansowanie nie upoważniał Beneficjenta do pobrania środków w sytuacji gdy nie były spełnione podstawowe warunki uprawniające go do ubiegania się o dofinansowanie w ramach danego konkursu (co zostało omówione szczegółowo wcześniej). Przytoczenie zaś powyższego zapisu dotyczącego uprawnienia do kontroli kwalifikowalności, oznacza, iż nawet jeżeli w trakcie realizacji projektu czy też po jego zakończeniu IZ RPO WZ ustali, iż Beneficjent swoim działaniem wypełnił przesłanki z art. 211 ust. 1 u.f.p. i dopuścił się nieprawidłowości, uprawniona jest do dochodzenia zwrotu środków.

Mając na uwadze zarzuty podniesione przez Beneficjenta w pkt 10 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, IZ RPO WZ wskazuje, iż mając na względzie brzmienie art. 211 ust. 1 u.f.p., który stanowi podstawę prawną decyzji o zwrocie środków, należy w sprawie odpowiednio zastosować przepisy art. 145 ust. 2-5 u.f.p. W przepisach tych (ust. 2 i 3) zawarto definicje (udzielonych z budżetu państwa) dotacji pobranych w nadmiernej wysokości (ust. 2) i dotacji nienależnych (ust. 3) oraz określono sytuacje częściowego zwrotu dotacji do budżetu państwa (ust. 4). W myśl ust. 5 zaś, odsetki od dotacji podlegających zwrotowi do budżetu państwa nalicza się począwszy od dnia:

- 1) przekazania z budżetu państwa dotacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) stwierdzenia nieprawidłowego naliczenia lub nienależnego pobrania dotacji.

Z ww. przepisu wynika zatem, że w sytuacji nienależnego pobrania dotacji, odsetki nalicza się począwszy od dnia stwierdzenia nienależnego pobrania dotacji, odmiennie od sposobu wskazanego w art. 207 ust. 1 u.o.f.p., zgodnie z którym odsetki nalicza się od dnia przekazania środków.

Wobec powyższego, w odniesieniu do części dotacji przyznanej Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej w dniu 19 maja 2009 r. i wypłaconej z budżetu państwa, naliczanie odsetek następuje od dnia stwierdzenia nienależnego pobrania środków (zgodnie z art. 211 ust. 1 w zw. z art. 145 ust. 5 u.f.p. i w zw. z art. 113 p.w.u.f.p.). W przedmiotowej sprawie nienależnie pobranie określono na dzień 23 grudnia 2014 r., tj. dzień przekazania do WZS zgłoszenia o wystąpieniu nieprawidłowości. Dokonane zgłoszenie jest efektem ustaleń poczynionych w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego tj., iż działanie Beneficjenta, z przyczyn szeroko omówionych w niniejszej decyzji jak i skarżonej decyzji doprowadziło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006.

A zatem dzień 23 grudnia 2014 r., jest początkową datą naliczania odsetek od środków przekazanych Beneficjentowi w części z budżetu państwa. Powyższe jest korzystnym ustaleniem dla Beneficjenta, albowiem w dniu 24 marca 2015 r. IZ RPO WZ zwróciła na rzecz Beneficjenta powstałą nadpłatę ze środków współfinansowania w części z budżetu państwa w wysokości 34 338,00 zł. Przy czym bez wpływu dla prawidłowości ustalenia powyższej daty pozostaje fakt, iż IZ RPO WZ w skarżonej decyzji nie wyjaśniła wprost powyższego. Beneficjent zapoznając się w dniu 08 stycznia 2015 r. z aktami, miał możliwość zapoznania się z treścią ww. zgłoszenia, co też uczynił o czym świadczy m.in. pismo z dnia 14 stycznia 2015 r.

Nadto ww. art. 145 ust. 5 u.f.p. wskazuje zasady naliczania odsetek w przypadku nienależnego pobrania środków w odniesieniu do części dotacji wypłaconej z budżetu państwa. Nie dotyczy natomiast sposobu naliczania odsetek w sytuacji nienależnego pobrania środków przekazanych Beneficjentowi EFRR, albowiem w ww. przypadku odsetki nalicza się zgodnie z treścią art. 211 ust. 1 u.f.p. tj. „od dnia przekazania środków na rachunek wskazany przez organ lub jednostkę przekazujące te środki”. Stąd też nie zasługuje na uwzględnienie zarzut Beneficjenta, iż dokonano podziału wypłaconych kwot według uznania organu. Środki nienależnie pobrane w części z budżetu państwa naliczono od dnia stwierdzenia nienależnego pobrania, zaś w części EFRR od dnia ich przekazania na

konto Beneficjenta. Niewątpliwie powyższe uregulowanie posiada umocowanie w przepisach prawa tj. art. 211 ust. 1 w zw. z art. 145 ust. 5 u.f.p.

Odnosząc się do zarzutów wskazanych w pkt 11 i 12 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, podkreślić należy, iż z przyczyn szczegółowo omówionych w niniejszej decyzji, IZ RPO WZ zastosowała się do zaleceń wskazanych w wyroku WSA w Szczecinie z dnia 03 września 2014 r. (sygn. akt ...) jak również wyroku NSA z dnia 25 marca 2014 r. (sygn. akt...). IZ RPO WZ oceniła sprawę pod kątem podstawy zwrotu dofinansowania z uwzględnieniem uwag co do sposobu liczenia odsetek. IZ RPO WZ mając na uwadze datę zawarcia umowy o dofinansowanie zastosowała ustawę o finansach publicznych z 2005 r. Nadto organ ustalił, iż w przedmiotowej sprawie Beneficjent pobrał środki nienależnie w rozumieniu art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. jak również, iż działanie Beneficjenta doprowadziło do powstania nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006. Jednocześnie IZ RPO WZ, będąc związaną wykładnią dokonaną przez NSA i WSA, uznaje w przedmiotowej sprawie zależność decyzji o zwrocie środków od wystąpienia nieprawidłowości w rozumieniu prawa unijnego. Następnie zaś uwzględniając powyższe jak i stan faktyczny i prawny sprawy rozstrzygnęła sprawę co do meritum.

Nawiązując do powyższego nie sposób się zgodzić ze stanowiskiem Beneficjenta jakoby postępowanie administracyjne zostało przeprowadzone w sposób wybiórczy i bez wszechstronnej analizy dowodów. Mając na uwadze pismo Beneficjenta z dnia 14 stycznia 2015 r., IZ RPO WZ pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. szczegółowo wyjaśniła Beneficjentowi co stanowi akta prowadzonego postępowania administracyjnego jak również poinformowała go, iż dokumentacja dotycząca nieprawidłowości zgłoszonej w projekcie, będąca w posiadaniu WZS została dołączona do akt postępowania administracyjnego, jednocześnie informując, iż są one dostępne do wglądu Strony.

Tym niemniej IZ RPO WZ ponownie wskazuje, o czym była już mowa w niniejszej decyzji, iż bezcelowym jest odnoszenie się do stanowiska MF-R z 2011 r. IZ RPO WZ po ponownym przeanalizowaniu sprawy, mając na uwadze zalecenia WSA i NSA, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy stwierdziła, iż w sprawie wystąpiła nieprawidłowość (ziściły się wszystkie jej przesłanki), szczegółowo uzasadniając swoje stanowisko, wraz z przytoczeniem naruszonych aktów prawnych. W związku z powyższym, IZ RPO WZ miała podstawy do ponownego zgłoszenia nieprawidłowości w projekcie. Przepisy prawa, zapisy PION i NSRO nie tylko nie zabraniają powyższego, ale wręcz nakazują dokonanie zgłoszenia, gdy istnieją ku temu przesłanki. A takowe w analizowanej sprawie zaistniały. Co więcej jak już wskazano, IZ RPO WZ wprost w raporcie zaznaczyła, iż nieprawidłowość była raportowana w II kw. 2011 r. oraz, że raport został odrzucony. Ponownie wskazać należy, iż przedmiotowa nieprawidłowość została zatwierdzona przez MF-R w dniu 24 lutego 2015 r.

IZ RPO WZ nie prowadziła postępowania administracyjnego z pominięciem jakichkolwiek dowodów. Jak już wielokrotnie wskazano w niniejszej decyzji organ będąc zobowiązany wyrokiem WSA, winien ponownie przeprowadzić postępowanie wyjaśniające, dokonano więc analizy sprawy, dochodząc do takich wniosków jak wskazano zarówno w skarżonej jak i niniejszej decyzji. Należy przyjąć, iż organ odniósł się do ww. stanowiska poprzez wskazanie, dlaczego uważa, że to przez działanie Beneficjenta doszło do naruszenia przepisów prawa które spowodowało rzeczywistą szkodę finansową w budżecie ogólnym UE, jak również wykazując związek przyczynowo skutkowy pomiędzy ww. elementami.

Odnosząc się do ostatniego zarzutu Beneficjenta podkreślić należy, iż zawarty w piśmie z dnia 10 lutego 2015 r. zapis, iż „w celu umówienia się na przejrzenie akt sprawy lub w razie pytań czy wątpliwości proszę o kontakt z (...)” miał charakter organizacyjno-porządkowy. Aby umożliwić Beneficjentowi zapoznanie się z aktami niezbędnym jest podjęcie szeregu czynności tj. zorganizowanie odpowiedniego miejsca do udostępnienia Beneficjentowi dokumentów (z uwagi na spotkania, szkolenia czy też posiedzenia Komisji Oceniającej Projektu nie zawsze ta sama sala jest dostępna), przygotowanie kart udostępnienia akt, itp.). Zatem chcąc oszczędzić Beneficjentowi konieczności oczekiwania na podjęcie przez IZ RPO WZ ww. czynności, został zastosowany powyższy zapis. Tym niemniej wskazać należy, iż powyższy zapis nie jest regułą i zależy od osoby podejmującej czynności w ramach prowadzonego postępowania. Podkreślenia wymaga, iż w praktyce, nawet pomimo nie umieszczenia takiego zapisu w treści zawiadomienia o zamiarze zakończenia postępowania, Beneficjenci dzwonią do organu w celu umówienia się na przejrzenie akt. W trakcie prowadzonego postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, w pismach informujących o zamiarze zakończenia postępowania z dnia 18 czerwca 2015 r., 5 października 2015 r. oraz 24 listopada 2015 r., IZ RPO WZ nie umieściła zapisu o konieczności umówienia się w celu przejrzenia akt sprawy.

Nadto nie należy się zgodzić ze stanowiskiem Beneficjenta, iż IZ RPO WZ uniemożliwiła mu zapoznanie się z aktami. Wskazać należy, iż w postanowieniu z dnia 23 grudnia 2014 r. informującym o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ jednocześnie zaznaczyła,

iz akta sprawy są dostępne do wglądu strony w siedzibie organu codziennie od poniedziałku do piątku, nie wskazując żadnego terminu. Przy czym w ww. postanowieniu również wskazano na konieczność wcześniejszego umówienia się z pracownikiem organu w celu przejrzenia akt. Tym niemniej w powyższym wypadku zawarcie przedmiotowego zastrzeżenia, nie wpłynęło na skorzystanie z prawa do przejrzenia akt, które to Strona zrealizowała w dniu 08 stycznia 2015 r., wnosząc następnie pismem z dnia 14 stycznia 2015 r. o ich uzupełnienie. Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. szczegółowo ustosunkowując się do zarzutów wskazanych w ww. piśmie Beneficjenta, poinformowała go, iż dokumentacja dotycząca nieprawidłowości zgłoszonej w projekcie, będąca w posiadaniu WZS, została dołączona do akt postępowania administracyjnego, jednocześnie informując go, iż akta sprawy dostępne są do wglądu w WWRPO. Tym niemniej Beneficjent nie stawił się w siedzibie WWRPO, aby przejrzeć przedmiotowe akta. Następnie pismem z dnia 10 lutego 2015 r. IZ RPO WZ informując Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania administracyjnego, wskazała, iż w terminie 3 dni od daty otrzymania niniejszego pisma – strona może zapoznać się z aktami sprawy. Powyższe pismo doręczono pełnomocnikowi Beneficjenta w dniu 13 lutego 2015 r., w związku z powyższym, termin na zapoznanie się z dokumentacją upłynął w dniu 16 lutego 2015 r. Zatem Stronie trzykrotnie wskazano, iż ma możliwość zapoznania się z aktami (przy czym pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. nie wyznaczono daty końcowej). Co więcej mając na względzie treść art. 73 § 1 k.p.a. w myśl którego „strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania”, nawet bez uprzedniego kontaktu, jak i bez wyznaczania jakiegokolwiek terminu, w przypadku gdyby Strona się osobiście zjawiła w siedzibie organu, IZ RPO WZ zobowiązana byłaby udostępnić jej akta sprawy na każdym etapie.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż zgodnie z notatką służbową z przeprowadzenia rozmowy telefonicznej z dnia 18 lutego 2015 r. (...) Podkreślić należy, iż powyższe potwierdzone zostało także podczas przesłuchania Pani A. Ł., które odbyło się w dniu 16 września 2015 r., a utrwalone w protokole z przedmiotowego przesłuchania.

Analizując ww. notatkę, treść złożonych przez Panią A. Ł. zeznań podczas przesłuchania w dniu 16 września 2015 r., jak również treść złożonych przez Pana Ł. B. zeznań podczas przesłuchania w dniu 07 maja 2015 r., tj. iż dzwonił w dniu 16 lutego 2015 r. na numer wskazany w zawiadomieniu o możliwości zapoznania się z aktami, IZ RPO WZ zbadała zestawienie połączeń przychodzących na numer wskazany w ww. zawiadomieniu tj. (...) w danym dniu, ustalając, iż jedyne połączenie przychodzące na wskazany numer w ww. dacie należy do pracownika innego Wydziału Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego. IZ RPO WZ chcąc umożliwić Panu Ł. B. wyjaśnienie powyższej okoliczności dwukrotnie wezwała go do złożenia zeznań na piśmie w charakterze świadka, do których jednak Pan B. się nie ustosunkował. Jednocześnie z uwagi na wpływ pisma z dnia 29 czerwca 2015 r, w którym m.in. wniesiono o przesłuchanie ww. osoby w charakterze świadka, jak również poniekąd wskazano przyczyny, z uwagi na które prawdopodobnym jest, iż Pan Ł. B. nie ustosunkowuje się do ww. wezwań, IZ RPO WZ w kwestii wyjaśnienia wszelkich wątpliwości w sprawie, postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 r. dopuściła, na wniosek Strony, przeprowadzenie ww. dowodu z przesłuchania. Tym niemniej pismem z dnia 29 września 2015 r. Strona postępowania wycofała ww. wniosek. Mając na uwadze ww. fakt, oraz okoliczność, iż organ administracji publicznej nie jest związany swoim postanowieniem dotyczącym przeprowadzenia dowodu, IZ RPO WZ uznała, iż zestawienie połączeń przychodzących w dniu 16 lutego 2015 r. jest wystarczające do stwierdzenia, iż w danym dniu Strona postępowania nie podjęła żadnej próby kontaktu z IZ RPO WZ, aby umówić się na przeglądanie akt. Ponadto do IZ RPO WZ nie wpłynęło pismo z prośbą o wydłużenie terminu na zapoznanie się z aktami, o którym wspominał Pan B. podczas przesłuchania (inaczej nie udowodniono).

Tym samym IZ RPO WZ podjęła wszelkie niezbędne kroki w celu umożliwienia Beneficjentowi zapoznania się z aktami. Zatem IZ RPO WZ nie naruszyła zapisów art. 10 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze, odnosząc się jednocześnie do pisma Strony z dnia 09 grudnia 2015 r. IZ RPO WZ wskazują co następuje.

Nawiązując do pkt a i b przytoczonych w niniejszej decyzji dotyczących załączenia do akt sprawy wydruku połączeń z dnia 18 lutego 2015 r. z numerów używanych przez WWRPO oraz przesłuchanie Pani J. B. podkreślić należy, iż ww. wydruk został załączony do akt sprawy pismem Dyrektora Wydziału Administracyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 27 sierpnia 2015 r. (postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 r. wyjaśniono stronie, iż IZ RPO WZ załączy przedmiotowy wydruk do akt). Zgodnie z ww. pismem z uwagi na ograniczoną funkcjonalność modułu taryfikacyjnego centrali telefonicznej obsługującej siedzibę przy ul. Wyszyńskiego 30 nie było możliwe automatyczne wyodrębnienie połączeń wykonywanych przez pracowników WWRPO. Załączono więc zestawienie wszystkich wychodzących połączeń telefonicznych zarejestrowanych

przez centralę we wskazanym dniu. Zaznaczenia wymaga, iż w ww. znajdują się połączenia wychodzące wykonywane przez pracowników WWRPO. Odnosząc się zaś do wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania Pani J. B. na okoliczność rozmowy z Panią A. Ł., a w szczególności ustalenia czy rozmowa ta dotyczyła zapoznania się z aktami czy też innych okoliczności związanych ze sprawą, IZ RPO WZ po przeanalizowaniu okoliczności sprawy uznała, iż ww. wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, zatem odmawia przeprowadzenia ww. dowodu. Podkreślić należy, iż prawo zwrócenia się do organu administracji publicznej z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu jest jednym z podstawowych przejawów czynnego udziału strony w postępowaniu, mającego rangę zasady ogólnej postępowania administracyjnego (art. 10 § 1 k.p.a.). Jak podkreśla się w doktrynie, to procesowe uprawnienie strony ma znaczenie dla obrony jej interesu prawnego, gdyż oznacza czynny udział strony w ustalaniu stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem postępowania. Prawu strony do żądania przeprowadzenia dowodu odpowiada obowiązek organu administracji publicznej ustosunkowania się do żądania strony, po dokonaniu oceny takiego żądania pod kątem zasadności jego wniesienia. Zgodnie z art. 78 § 1 k.p.a., żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Art. 78 § 2 k.p.a. wskazuje natomiast, iż organ administracji publicznej może nie uwzględnić ww. żądania, które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Powyższe nie oznacza więc – zgodnie z wymogami zasady dochodzenia prawdy obiektywnej – że organ jest związany żądaniami dowodowymi strony. Trafnie podkreśla NSA w wyroku z dnia 20 października 2009 r. (sygn. akt II OSK 1637/08), powołując się na stanowisko doktryny, iż „uprawnienie strony do żądania dotyczące przeprowadzenia dowodu podlega jednak pewnym ograniczeniom ze względów praktycznych, tj. ze względu na celowość i szybkość postępowania; tak więc nie podlegają przeprowadzeniu:

- a) dowód zgłoszony przez stronę na okoliczność niemającą znaczenia dla sprawy i
- b) zgłoszony przez stronę dowód na okoliczność już dostatecznie wyjaśnioną innymi dowodami”.

Wskazać należy, iż dla uznania, że dana okoliczność ma znaczenie dla sprawy, istotnym jest ustalenie jej stosunku do przedmiotu sprawy, tzn. istnienie lub brak związku z nim. W wyroku z dnia 15 grudnia 1995 r. NSA (do 2003.12.31) w Lublinie (sygn. akt SA/Lu 507/95) uznał, że „przedmiotem dowodu musi być okoliczność mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 78 § 1 k.p.a.), a więc dotycząca przedmiotu sprawy i mająca znaczenie prawne dla rozstrzygnięcia sprawy”. Okoliczność faktyczna wykazuje takie znaczenie dla sprawy, jeżeli jej stwierdzenie jest niezbędne (potrzebne) do ustalenia zgodnego z prawdą obiektywną stanu faktycznego, odpowiadającego hipotezie stosowanej normy materialnej, a więc stanu faktycznego, w oparciu o który organ podejmuje rozstrzygnięcie. Tym samym, jak słusznie zauważył NSA w wyroku z dnia 20 września 2011 r. (sygn. akt II GSK 870/10), o tym jakie okoliczności mają znaczenie dla sprawy, a więc jakie okoliczności uczynić przedmiotem postępowania wyjaśniającego, decydują właśnie normy prawa materialnego, które wyznaczają zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla jej załatwienia. Dalej NSA wskazał, iż ustaleń wymagają fakty mające obiektywne znaczenie dla załatwienia sprawy nie zaś te, które według strony mogą mieć wpływ na jej wynik.

Tym samym wszelkie wnioski dowodowe strony organ prowadzący postępowanie winien przeanalizować pod kątem ich przydatności dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a także zweryfikować ich przydatność, mając na uwadze zasadę szybkości postępowania (vide: wyrok NSA z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 2191/12). Przy czym jeśli okoliczność, dla wykazania której strona zgłosiła żądanie przeprowadzenia dowodu, została już we wcześniejszym postępowaniu wykazana w sposób niebudzący wątpliwości nie ma powodu dla którego należałoby kontynuować w tym kierunku postępowanie dowodowe. Wobec powyższego ocena wniosku strony powinna być dokonana przez pryzmat dopuszczalności i zasadności przeprowadzenia dowodu, a w uzasadnionych okolicznościach organ może nie uwzględnić wniosku dowodowego.

W analizowanej sprawie, co szczegółowo IZ RPO WZ uzasadniła w niniejszej decyzji, kwestia umożliwienia Stronie zapoznania się z aktami została już dostatecznie wyjaśniona. IZ RPO WZ wielokrotnie umożliwiała Beneficjentowi wykonanie ww. prawa (na powyższe wskazano w postanowieniu z dnia 23 grudnia 2014 r., piśmie z dnia 29 stycznia 2015 r. oraz piśmie z dnia 10 lutego 2015 r.). Ponadto IZ RPO WZ dysponuje zarówno wydrukiem połączeń przychodzących do WWRPO w dniu 16 lutego 2015 r. z którego wynika, iż w przedmiotowym dniu IZ RPO WZ próbowała skontaktować się z pełnomocnikiem Beneficjenta, jak również wydrukiem połączeń wychodzących z WWRPO w dniu 18 lutego 2015 r. z którego wynika, iż w danym dniu Strona nie podjęła próby kontaktu z IZ RPO WZ, zeznaniami p. Ł. B. oraz p. A. Ł. jak również notatką służbową z dnia 18 lutego 2015 r. Ww. dowody dostatecznie uzasadniają, iż IZ RPO WZ nie naruszyła zasad wynikających z art. 10 k.p.a. Tym samym wnioskowany dowód nie wniesie nic nowego do sprawy. Niezależnie od

powyższego podkreślić także należy, iż organ umożliwił Stronie zapoznanie się z aktami podczas prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy. Nadmienić należy, iż odmówienie przeprowadzenia dowodu winno co do zasady następować w formie postanowienia, tym niemniej mając na względzie, iż na takie postanowienie nie przysługuje zażalenie, odniesienie się do przedmiotowej kwestii w uzasadnieniu decyzji, nie stanowi uchybienia przepisom prawa.

Odnosząc się do kolejnych wniosków zawartych w piśmie z dnia 09 grudnia 2015 r., IZ RPO WZ wskazuje, że szczegółowo odniosła się do kwestii poruszanych w pkt I – IV, przytoczonych w niniejszej decyzji, w uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 sierpnia 2015 r. Tym niemniej mając na uwadze ponowne przytoczenie tych samych okoliczności, IZ RPO WZ wskazuje jak poniżej.

Mając na względzie pkt I, wskazać należy, iż wobec ekspertów nie były prowadzone żadne postępowania w rozumieniu przepisów k.p.a. Na ekspertów oceniających projekt pod kątem środowiskowym nałożona została (...) jak również Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego zdecydował o (...). Zatem dokumentami zgromadzonymi w powyższej sprawie są pisma z dnia 07 listopada 2011 r., nakładające na nich(...), które znajdują się w aktach sprawy – o czym informowano Stronę pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. jak również, mając na uwadze wniosek Beneficjenta zawarty w piśmie z dnia 29 czerwca 2015 r., załączono do akt sprawy (w dniu 10 września 2015 r. przedmiotowe pismo przekazał WZS) pisma z dnia 30 września 2011 r. informujące ekspertów o (...). W ww. pismach z dnia 30 września 2011 r. m.in. wskazano, iż IZ RPO WZ prowadzi monitoring pracy ekspertów, szczegółowo wskazując jego parametry, czego końcowym etapem jest raport z monitoringu pracy ekspertów. Przy czym Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 06 września 2011 r. przyjął informację o monitoringu pracy ekspertów KOP oceniających wnioski o dofinansowanie złożone w odpowiedzi na konkurs nr RPOWZ/1.1.2/2010/1. W konsekwencji, jak wskazano powyżej, IZ RPO WZ podjęła decyzję o (...).

Raport, o którym mowa powyżej, jest wynikiem monitorowania prac Komisji Oceniających Projekty przez IZ RPO WZ z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego MS Excel, prowadzonego pod nazwą *Monitoring Pracy Ekspertów KOP*. W ramach monitoringu pracy ekspertów IZ RPO WZ dokonuje zbioru czynności, w ramach których z wykorzystaniem narzędzi komputerowych dokonywane jest przetwarzanie i analiza danych, mające na celu identyfikację znaczących różnic w pracy poszczególnych Ekspertów. Wynik monitoringu może stanowić podstawę podejrzenia o nierzetelną ocenę przeprowadzoną przez Eksperta. Podkreślenia wymaga, iż monitoring był prowadzony wobec pracy ogółu ekspertów oceniających projekty w ramach konkursu nr RPOWZ/1.1.2/2010/1, nie stanowił on procedury wyjątkowej, skierowanej do wybranych osób. Tym samym nie można tego traktować jako „postępowania” prowadzonego wobec ekspertów oceniających projekt Spółki, albowiem jest to działanie skierowane wobec ogółu ocen projektów. Co istotne przedmiotowy raport pozostaje bez znaczenia dla postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do pkt II - IV ponownie wskazać należy, iż w aktach sprawy znajduje się raport IZ RPO WZ skierowany do MF-R w sprawie stwierdzenia nieprawidłowości za II kwartał 2011 r. Informacją zwrotną jaką IZ RPO WZ otrzymała w ww. sprawie jest komunikat elektroniczny, iż nieprawidłowość nie podlega raportowaniu do OLAF (Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych – dopisek własny) z podaniem przyczyn (wydruk ww. informacji z dnia 14 września 2011 r. znajduje się w aktach sprawy). Pozostała zaś korespondencja odnosząca się do kwestii nieprawidłowości prowadzona była z Wydziałem Certyfikacji i Funduszy Europejskich Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego. Przedmiotowa korespondencja (dot. projektu nr RPOWZ/1.1.2/2008/130/K) składa się z pisma Zastępcy Dyrektora Wydziału Certyfikacji Funduszy Europejskich z dnia 11 sierpnia 2011 r. oraz pisma IZ RPO WZ z dnia 17 stycznia 2012 r. Ww. dokumenty znajdują się w aktach sprawy. IZ RPO WZ nie prowadziła żadnego dalszego „postępowania” w powyższej kwestii. Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż po uzupełnieniu akt sprawy o dokumenty będące w posiadaniu WZS, o czym poinformowano Beneficjenta pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. jak również w uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 sierpnia 2015 r., IZ RPO WZ ponownie wskazuje, iż są to wszystkie dokumenty w powyższym zakresie będące w posiadaniu IZ RPO WZ.

Mając na względzie pkt V, wszelka dokumentacja zgromadzona przez IZ RPO WZ w powyższym zakresie znajduje się w aktach sprawy.

Konkludując, po szczegółowej analizie dokumentacji oraz stanu faktycznego w sprawie ustalono, iż błędne zakwalifikowanie przez Beneficjenta przedsięwzięcia do IV grupy, a co za tym idzie nieprzedłożenie dokumentów związanych z procedurą oceny oddziaływania na środowisko spowodowało, iż nie mógł skutecznie ubiegać się o dofinansowanie w ramach przedmiotowego konkursu. Wypłata dofinansowania nastąpiła więc bez podstawy prawnej, tym samym ziściła się przesłanka o której mowa w art. 211 ust. 1 pkt 3 u.f.p. Jednocześnie Beneficjent dopuścił się

nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006. Z uwagi na powyższe, stosownie do wyniku ww. ustaleń IZ zobowiązana była podjąć właściwe działania, w szczególności mające na celu odzyskanie środków z budżetu UE. Podkreślić należy, iż Z RPO WZ ustalając wysokość kwoty wymaganej do zwrotu wzięła pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym przede wszystkim istotę dokonanego przez Beneficjenta naruszenia.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, który służy do IZ RPO WZ od decyzji wydanej na podstawie art. 211 ust. 1, 4 u.f.p., stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji, w związku z czym organ zobowiązany jest do przeprowadzenia powtórnego postępowania w celu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, bądź też umarza postępowanie odwoławcze.

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, w szczególności umowę o dofinansowanie wraz z zawartym aneksem, wniosek o dofinansowanie, wyjaśnienia Beneficjenta, złożone zeznania, a także uzasadnienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po ponownym przeanalizowaniu wszystkich okoliczności w sprawie, IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/9/W/2015 z dnia 23 lutego 2015 r.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) (...)
- 2) a/a